

INTEGRATIE & HARMONISATIE de Bennekel

Namen:

F. de Vries

N. van Mullekom

Fontys Hogeschool - Sociale studies

A. Heuver en H. van Lieshout

Inhoudsopgave

Inleiding.....	2
H1 Context en probleemschets.....	4
1.1 Probleemanalyse (macro, meso, micro).....	4
1.2 Probleemstelling.....	6
1.3 Doelstelling.....	6
1.4 Hoofdvraag.....	6
1.5 Deelvragen.....	6
1.6 Begripsafbakening.....	7
H2 Theoretisch kader.....	8
H3 Methodologie.....	15
3.1 Populatie en steekproef.....	15
3.2 Dataverzamelmethode.....	15
3.2.1 Dataverzamelmethode.....	15
3.2.2 Werving respondenten.....	16
3.2.3 Voor het interview.....	16
3.3 Meetinstrument.....	16
3.4 Data-analyse.....	17
3.5 Betrouwbaarheid en validiteit.....	18
H4 Resultaten.....	19
H5 Conclusie.....	31
Aanbevelingen.....	33
Discussie.....	35
Bibliografie.....	36

Inleiding

EINDHOVEN - Bewoners uit de Bennekel hebben dinsdagavond fel en luidruchtig geprotesteerd tegen de komst van veertien seniorenappartementen voor Turkse ouderen in hun wijk. Omdat bewoners hun protest niet wilden staken, verlieten raadsleden en B en W de zaal. Ze kwamen pas terug nadat de bewoners de publieke tribune hadden verlaten.

Op de raadsagenda stond het bestemmingsplan Gestel buiten de ring. In dat bestemmingsplan wordt de komst van een seniorencomplex voor Turkse ouderen mogelijk gemaakt aan het Willaertplein. De bouw is een initiatief van een Turkse ouderengroep samen met woningstichting Trudo. De groep is er elf jaar mee bezig geweest.

Een aantal (autochtone) omwonenden is tegen. Zij vinden dat de Turkse mede-buurtbewoners bevoordeeld worden.

Met de actie oogstte het twintigtal buurtbewoners in de raadzaal niet veel sympathie. Dat kwam vooral door de argumenten die zij hanteerden. Ze riepen onder meer dat Turkse seniorenappartementen in Istanboel gebouwd moeten worden, maar niet in Eindhoven. En dat de seniorenwoningen aan het Willaertplein een racistisch project zijn.

Maar wethouder Marco van Dorst (D66, ruimtelijke ordening) benadrukte dat: "Elke groep Eindhovenaren in elke buurt kan met zo'n initiatief komen en wij zullen daaraan meewerken."

Uiteindelijk werd het bestemmingplan voor de Bennekel met alleen de stem van de LPF tegen, vastgesteld.

Eindhovens dagblad: 18 juni 2014 (Dagblad, 2014)

Op verschillende plaatsen in Nederland zijn al specifieke woonvormen voor ouderen met een andere nationaliteit gerealiseerd. Voor senioren met een Molukse achtergrond zijn er in Tilburg, Den Haag, Amersfoort en Soest speciale wooncomplexen gerealiseerd. In Amsterdam, Utrecht en Tilburg kunnen senioren met een Surinaamse achtergrond terecht. En in Tilburg en Amsterdam vinden we speciale wooncomplexen die zijn gericht op ouderen met een Turkse achtergrond. Maar ook wanneer een oudere homoseksueel is of wanneer hij of zij een antroposofische achtergrond heeft, zijn er speciale complexen waar deze ouderen terecht kunnen.

Waarom zijn deze speciale woonvormen overal in Nederland gerealiseerd en geaccepteerd en stuit dit in de Eindhovense wijk de Bennekel op kritiek en weerstand van de wijkbewoners?

OVAA, een stichting ter bevordering van diversiteit in Eindhoven, stelt dat de integratie in de Bennekel moeizaam verloopt en zelfs achteruit gaat in vergelijking met andere wijken in Eindhoven. Reden genoeg voor deze stichting om een onderzoek op te zetten dat door studenten van de Fontys hogeschool Sociale Studies wordt uitgevoerd.

De onderzoekers proberen met dit onderzoek te achterhalen hoe de inwoners van de Bennekel kijken naar het begrip integratie. Zij onderzoeken waar de behoeften van de bewoners liggen met betrekking tot dit begrip.

Hoe ervaren de wijkbewoners de integratie? Welke punten noemen zij op waar het goed gaat en waar het fout loopt? Met welke activiteiten in de buurt zijn zij bekend? En hoe merken zij de invloed

op de integratie door deze activiteiten? Hoe ervaren zij de veiligheid in hun wijk? En wat voor suggesties hebben zij om de integratie in de wijk te verbeteren?

Via 6 diepte-interviews hopen de onderzoekers antwoorden te krijgen op deze vragen.

In het eerste hoofdstuk wordt eerst door middel van een probleemanalyse op micro, meso en macro-niveau een beeld geschetst van het probleem op de verschillende niveaus. Verder komen in het eerste hoofdstuk ook de probleemstelling, de doelstelling, de hoofd- en deelvragen en de begripsafbakening aan bod.

In het tweede hoofdstuk wordt geprobeerd naar aanleiding van verschillende theorieën en andere onderzoeken dichter tot het antwoord op de onderzoeksvraag te komen.

In het derde hoofdstuk worden de gebruikte methoden verder verhelderd. Ook komt in dit hoofdstuk naar voren voor welke respondenten is gekozen, hoe de gebruikte data voor het onderzoek is verzameld en geanalyseerd en wat er is gedaan om dit onderzoek zo betrouwbaar mogelijk te laten verlopen.

In het vierde hoofdstuk worden de resultaten uit de interviews beschreven.

Vervolgens komt in hoofdstuk vijf de conclusie op basis van de resultaten uit hoofdstuk vier aan bod.

In hoofdstuk zes worden de aanbevelingen per onderzoeker weergegeven. Welke aanbevelingen kan de individuele onderzoeker geven op basis van het gehouden onderzoek?

Tot slot wordt in hoofdstuk zeven individueel door iedere onderzoeker ingegaan op de betekenis van het onderzoek voor de praktijk en wat de maatschappelijke relevantie van het onderzoek is. Daarnaast wordt er een kritische analyse gegeven van sterke en zwakke punten van het onderzoek en hoe deze invloed hebben op de betrouwbaarheid en validiteit van dit onderzoek.

In de bijlagen kunnen de transcripties van alle gehouden interviews gevonden worden, alsmede de formulieren die zijn gebruikt om toestemming van de respondenten en diens anonimiteit te waarborgen. Tevens zijn in de bijlagen verslagen te vinden van gesprekken met verschillende groepen en organisaties die actief zijn in de Bennekel. De onderzoekers hebben deze gesprekken gehouden om zich beter te kunnen oriënteren op het geschetste probleem.

H1 Context en probleemschets

1.1 Probleemanalyse (macro, meso, micro)

In de probleemanalyse wordt gekeken naar het probleem van de integratie in de wijk de Bennekel vanuit drie verschillende gebieden: macroniveau (Nederland), mesoniveau (Eindhoven) en microniveau (de Bennekel). Verschillende onderzoeken hebben uitgewezen dat de integratie in de wijk de Bennekel niet goed verloopt en zelfs achterblijft ten opzichte van andere wijken in Eindhoven.

Macroniveau (Nederland)

Voor Nederland is integratie een belangrijk begrip. Voor de sociale samenhang binnen een land is het immers van belang dat álle groepen en lagen van de bevolking, betrokken zijn met anderen én met de samenleving. Ook is het van belang dat iedereen vertrouwen heeft in andere mensen en instituties (Veen, 2010). Contacten in de buurt en tussen burens kunnen bijdragen aan de sociale cohesie binnen een buurt en daarmee dus ook aan een fijne leefomgeving. Wel blijkt dat de mate waarin mensen contact hebben met hun burens samenhangt met de samenstelling van de buurt.

De overheid vindt het belangrijk dat vreemdelingen integreren in de Nederlandse samenleving. Mensen die in Nederland komen wonen, zijn verplicht om een integratiecursus te volgen. Een onderdeel hiervan is de Nederlandse taal. De bedoeling is dat mensen na deze cursus makkelijker integreren in Nederland (Inburgering en integratie van nieuwkomers). De overheid houdt ook zicht op de leefbaarheid van de probleemwijken. Ze houden toezicht en hebben een 10-jarig programma wijkaanpak. Het doel van dit plan is om de probleemwijken te verbeteren en een beter beeld van de wijk te krijgen. (Voortgangsrapportage wijkaanpak 2013, 2013)

Onderzoek wijst uit dat burens minder contact met elkaar hebben als het percentage niet-westerse allochtonen in de buurt groter is. Die sociale contacten zijn niet alleen van belang voor een positieve bijdrage aan de sociale cohesie, maar ook voor het geven van hulp en steun aan elkaar binnen het netwerk en de buurt. Met het oog op de overgang van de huidige verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving is dit van groot belang. (Veen, 2010). Sociale cohesie telt drie componenten: sociale participatie, gedeelde opvattingen en identificatie/verbondenheid met een gezin. Sociale participatie is het deelnemen aan de samenleving, gedeelde opvattingen zijn de waarden en normen en identificatie/verbondenheid is de beleving. Sociale cohesie richt zich op verschillende gebieden en niveaus. Bijvoorbeeld op families, gezinnen, buurten, verenigingen of op de hele samenleving (Wijk ontwikkeling, 2008).

Mesoniveau (Eindhoven)

Op macro niveau is al gebleken dat een hoger aandeel migranten invloed heeft op de tevredenheid over de woonomgeving. Maar ook de sociaal-economische status (SES) speelt een rol in de tevredenheid van mensen over de woonomgeving. De wil om te verhuizen en de verpaupering van de buurt hangen samen met deze gegevens. Verschillende wijken in Eindhoven hebben een lage SES en deze wijken zullen dan ook meer aandacht eisen dan andere wijken (Buurt in cijfers: Binnenstad, 2014).

Met de verandering van de verzorgingsstaat naar participatiesamenleving is de invloed van verantwoordelijkheid van de gemeente steeds groter geworden. In de nieuwe participatiesamenleving is integratie van groot belang. Er wordt immers van iedereen, jong of oud, rijk of arm, allochtoon of autochtoon, verwacht dat er voor steun en hulp op ieder niveau eerst gebruik wordt gemaakt van het eigen netwerk. Het zogenoemde 0^e-lijns netwerk (Buurt in cijfers: Binnenstad, 2014).

De gemeente Eindhoven heeft WIJ Eindhoven opgestart. WIJ Eindhoven bestaat uit wijkteams. Iedere wijk heeft een eigen wijkteam met verschillende specialisten. De Bennekel (Gestel) heeft dus ook een eigen wijkteam waar bewoners naar toe kunnen met vragen en problemen. (WIJ Eindhoven , 2014)

Ook geeft de gemeente Eindhoven subsidies aan organisaties in de wijk zoals Buurtplatform Bennekel Belang (BBB) en Turk-Odak. De Marokkaanse buurtvaders krijgen geen subsidie van de gemeente Eindhoven. Ook krijgen organisaties die onderzoek doen of werken in de wijk de Bennekel subsidies, zoals Stichting Overleg Allochtonen en Autochtonen Eindhoven (OVAA). (Eindhoven, 2014)

De politie van Eindhoven ondervindt een probleem met de anonimiteit van de bewoners van de flats aan de Cavallilaan. Binnen deze flats vindt een hoge doorstroom van huurders plaats, daarnaast wordt er veel woonoverlast ervaren en is er regelmatig sprake van handel in drugs. Het probleem is echter niet alleen rondom de Cavallilaan merkbaar. In de omgeving van de Rossinilaan wordt er ook gesproken over problemen die dreigen te ontstaan, met name rondom het samen leven. (Platform 31, 2008)

Woningcorporatie Woonbedrijf regelt veel dingen in de wijk de Bennekel. Ze willen met hun activiteiten contact en vertrouwen tussen de bewoners stimuleren. Ze proberen ook jongeren te helpen die door problemen dak- of thuisloos zijn geworden. Voor hen ligt er bijvoorbeeld een convenant voor woon-werkvoorziening. Het Klapperproject is ook een project dat door het woonbedrijf is opgezet. Ze werken samen met Stichting Neos, een maatschappelijke instelling voor opvang en hulpverlening. Met het Klapperproject proberen ze ervoor te zorgen dat huurachterstanden en financiële problemen worden voorkomen. Woonbedrijf sponsort ook de voetbalclub V.V. Gestel. Deze voetbalclub wil hun faciliteiten ook inzetten voor maatschappelijke thema's zoals opvoeding, onderwijs en buurtontmoeting. (Reportage, 2011)

Microniveau (De Bennekel)

De Bennekel is onder te verdelen in Bennekel-oost en Bennekel-west. Het oostelijke deel valt negatief op vanwege werkloosheid, opleidingsniveau, jongerenoverlast, politiecijfers, inkomen en bevolkingssamenstelling en valt binnen de laagst geklasseerde buurten in Eindhoven. Van alle bewoners in Bennekel-oost heeft 39% niet de Nederlandse nationaliteit. In Bennekel-west is dit 28%. Één op de tien 15-64-jarige inwoners staat ingeschreven als werkzoekende en bijna twee derde van de huishoudens heeft een inkomen onder modaal. Ook blijken er veel mensen eenzaam te zijn in de Bennekel, zo'n 40%. (Janse, 2011)

In de wijk zelf zijn veel verschillen te ontdekken. Enerzijds zijn er delen in de wijk waar mensen lang wonen en waar de sociale cohesie groot is, anderzijds zijn er delen waar bewoners vaak verhuizen en het contact en de sociale cohesie laag is (Janse, 2011).

Er is in de wijk veel veranderd. Woningcorporatie Trudo heeft verschillende woningen te koop aangeboden onder het slimmer kopen concept. Dit betekent dat de huurder de woning kan kopen met een korting op de marktprijs. Ook zijn er andere instanties werkzaam in de Bennekel, zoals een team van het Veiligheidshuis en Welzijn Eindhoven, Werkgroep Leefbaar Bennekel, het centrum voor jeugd en gezin (CJG), politie en scholen. (Janse, 2011)

De sociaal-economische problemen in de wijk hebben grote gevolgen voor de leefbaarheid en de veiligheid. Dit betreft vooral de verschillende leefstijlen die leiden tot toenemende segregatie (afzonderen) tussen allochtonen en autochtonen. Maar dit geldt ook voor ouderen en jongeren. Het gebrek aan sociaal-economisch perspectief leidt tot extreem gedrag zoals agressie en geweldpleging en ook tot onderlinge spanningen tussen bewoners. (Platform 31, 2008)

In de wijk spreken ze over een 'zij- en wij-sfeer' met bedreigingen en intimidatie van en door buurtbewoners en jongeren. Het zijn voornamelijk de jongeren die voor de meeste overlast in de wijk zorgen en dit begint ook al vanaf jonge leeftijd. (Platform 31, 2008)

Nog een belangrijke factor in De Bennekel is de armoede die er heerst. Mensen kunnen hierdoor niet of onvoldoende participeren aan de samenleving. De armoede treft vooral één-oudergezinnen met een bijstandsuitkering met alle gevolgen voor diens kinderen. Ook is er veel armoede onder de ouderen in de wijk. Doordat er steeds meer kinderen uit een zwakke thuissituatie komen zijn er problemen in de wijk met jongeren. Ze hangen meer op straat rond en zorgen voor overlast. De kinderen gaan hard tegen elkaar en anderen in. Vooral het schelden en schreeuwen komt vaak voor. (Platform 31, 2007)

Een andere belangrijke belemmering is dat er meer gezondheidsproblemen in de wijk spelen in vergelijking met het gemiddelde in Eindhoven. De oorzaak hiervan ligt bij de sociaal-economische status van de bewoners in de wijk. Mensen met een lage sociaal-economische status hebben sneller en meer gezondheidsproblemen dan mensen met een hoge sociaal-economische status (Platform 31, 2007).

1.2 Probleemstelling

De integratie in de wijk de Bennekel is niet optimaal. Er wordt weinig gecommuniceerd en er is veel overlast van en tussen de bewoners. Er heerst een 'zij- en wij-sfeer' met bedreigingen van en door buurtbewoners en jongeren.

1.3 Doelstelling

Dit onderzoek zal een beeld schetsen van de integratie in de wijk de Bennekel. Er wordt gekeken naar de problemen die er in de wijk de Bennekel spelen en wat de rol van de integratie daarin is. Er wordt onderzocht hoe de bewoners zelf tegen de integratie aankijken.

1.4 Hoofdvraag

Hoe ervaren de inwoners in de Bennekel de integratie in hun wijk?

1.5 Deelvragen

1. Wat zoeken de bewoners in het contact met anderen in de wijk?
2. Wat vinden de bewoners belangrijk in het contact met anderen in de wijk?
3. Hoe kijken bewoners tegen de veiligheid aan?
4. Welke mogelijkheden en beperkingen zien de bewoners ten aanzien van de integratie in de wijk?

1.6 Begripsafbakening

De Bennekel:

De Bennekel is een wijk die in het zuid oosten van Eindhoven net buiten de Eindhovense rondweg in het stadsdeel Gestel ligt. (Platform 31, 2008)

Bewoners:

In dit onderzoek verstaan we onder bewoners; de mensen die wonen in de wijk de Bennekel in Eindhoven.

Integratie:

Van der Werf (2002) beschrijft integreren als deelnemen aan de samenleving. In dit onderzoek verstaan we onder integratie; dat verschillende culturen met elkaar overweg kunnen en hulp kunnen vragen aan elkaar.

Contact:

In dit onderzoek verstaan we onder contact; de omgang met en tussen de bewoners van de wijk de Bennekel.

Veiligheid:

In dit onderzoek verstaan we onder veiligheid; Het gevoel van de bewoners dat zij zonder angst over straat kunnen lopen of thuis kunnen zijn.

Mogelijkheden:

In dit onderzoek verstaan we onder mogelijkheden; wat de bewoners graag willen zien in het contact met buurtbewoners en in de wijk.

Beperkingen:

In dit onderzoek verstaan we onder beperkingen; wat de bewoners belemmert in het contact met buurtbewoners en andere dingen in de wijk, bijvoorbeeld zich onveilig voelen.

H2 Theoretisch kader

In het theoretisch kader wordt gekeken naar inzichten over het thema integratie in de wijk de Bennekel. In voorgaande onderzoeken wordt vaak het begrip integratie benoemd. Onder integratie verstaan we dat de alle culturen en nationaliteiten moeten deelnemen aan onze samenleving. (van der Werf, 2002) Het probleem in de wijk de Bennekel is dat de integratie niet goed loopt. Het onderzoek richt zich op waarom dit niet goed loopt en wat er in de Bennekel en in andere buurten al is gedaan om de integratie wel goed te laten verlopen.

Het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) heeft in de publicatie 'uit elkaars buurt' (Dagevos, 2005) onderzoek gedaan naar de voor- en nadelen van de ruimtelijke concentratie van etnische minderheden. Het SCP hoopt op deze manier een bijdrage te kunnen leveren aan de discussie over de betekenis van de concentratie van etnische minderheden voor de integratie van deze groepen.

Het SCP (Dagevos, 2005) stelt dat binnen homogene buurten de contacten tussen etnische homogene groepen versterkt worden. Voor het onderhouden van contacten met verschillende etnische groepen doet de buurt er dus toe. (Dagevos, 2005)

Hoe meer allochtonen er wonen, hoe minder de contacten met autochtonen zijn. De allochtonen gaan dan voornamelijk met hun eigen groep om en minder met autochtonen. De autochtonen trekken zich terug als de meerderheid van de bewoners van een buurt allochtoon is. De autochtonen gaan dan contacten zoeken in hun eigen kring. (Gijsberts & Dagevos, 2005)

Als er te veel verschillende nationaliteiten in een wijk wonen, kan dit ten koste gaan van de sociale cohesie. Een gevolg daarvan kan zijn dat de bewoners minder snel met elkaar om gaan. In concentratiebuurten, bijvoorbeeld de Bennekel, wordt veel verhuisd. Voornamelijk de allochtonen verhuizen vaak en meestal verhuizen ze dan naar een andere concentratiebuurt. Door de vele verhuizingen is de samenstelling van de buurtbewoners in de wijk niet stabiel. Dit kan ook negatieve effecten hebben op de contacten over en weer. Bewoners kennen elkaar niet goed en doen minder moeite om het contact aan te gaan. (Gijsberts & Dagevos, 2005)

Het SCP (Dagevos, 2005) kijkt ook naar het effect van sterk geconcentreerde etnische groepen in een buurt en het Nederlandse taalgebruik. Wanneer het contact tussen autochtonen en allochtonen gering is in de buurt, heeft dit invloed op de snelheid waarmee allochtonen de Nederlandse taal leren. Juist voor het snel en goed leren van de Nederlandse taal, zijn contacten tussen autochtonen en allochtonen erg belangrijk. Tegelijkertijd staat slechte kennis van de Nederlandse taal de contacten tussen autochtonen en allochtonen behoorlijk in de weg en vormt dit een belangrijk obstakel voor de integratie van allochtonen in Nederland. (Dagevos, 2005)

Wanneer er wordt gekeken naar wederzijdse opvattingen over elkaar tussen allochtonen en autochtonen blijkt dat de concentratie van allochtonen binnen een wijk een rol speelt. Wanneer er weinig tot geen sociale contacten tussen beide groepen zijn, gaat dit samen met een lagere onderlinge waardering en negatieve stereotyperingen over en weer. (Dagevos, 2005)

Een ander gegeven dat van invloed blijkt te zijn op de mate waarin autochtonen contacten hebben met allochtonen en omgekeerd, is het opleidingsniveau. Hoger opgeleide allochtonen gaan vaker om met autochtonen, spreken de Nederlandse taal beter en hebben een duidelijke, positieve invloed op de beheersing van de Nederlandse taal van hun kinderen. (Dagevos, 2005)

Net hebben we het gehad over de invloed van allochtonen op autochtonen en andersom. Hieronder gaan we kijken naar wat er in andere steden in Nederland is gedaan om de integratie te verbeteren. We hebben naar verschillende wijken en steden gekeken, zoals de Schilderswijk, Deventer en Schiemond.

Voor het theoretisch kader is gekeken naar een rapport over een pilot-studie naar multi-etnische bewonersparticipatie in de Schilderswijk. In de Schilderswijk geldt, misschien nog wel meer dan in andere wijken, dat meer beleid en dus meer aandacht niet altijd leidt tot meer tevredenheid. (Hendriks, 2003)

Het probleem in de Schilderswijk was namelijk dat er drie belangenorganisaties actief waren, maar dat zij enkel de autochtone bevolking, die binnen de Schilderswijk zo'n 12% van de totale populatie omvat, wisten te bereiken. Er is besloten om de subsidie voor die organisaties stop te zetten en het geld wat daarmee vrij kwam te gebruiken om vier buurtpunten op te richten in de Schilderswijk. In de praktijk blijkt echter dat deze buurtpunten nauwelijks bekend zijn in de wijk en dat er ook niet veel gebruik van gemaakt wordt. Ook blijken multi-etnische activiteiten en bijeenkomsten niet van de grond te komen in de buurtpunten. (Hendriks, 2003)

Uit het rapport zijn drie onderwerpen naar voren gekomen die de aandacht verdienen om een vervolg op deze pilot meer succesvol te laten verlopen. (Hendriks, 2003)

Het gaat dan om motivatie;

- Mensen moeten serieus genomen worden. Er moet geluisterd worden door professionals, reële afspraken gemaakt worden en deze afspraken moeten ook nageleefd worden en wanneer dit onverhoopt toch niet kan, moet er goed gecommuniceerd worden over de redenen. Wanneer dit niet wordt gedaan, blijft dit de bewoners lang bij en zijn dan ook negatief voor de motivatie.
- De plannen moeten dicht bij de wijk blijven. Dat wil zeggen dat er goed gekeken moet worden naar wat er nu daadwerkelijk onder de bewoners speelt en dat er in samenspraak met de bewoners wordt gezocht naar een plan van aanpak. Wanneer de professionals deze plannen voornamelijk zelf maken zorgt dat ervoor dat de plannen voor de bewoners zelf nauwelijks herkenbaar en ineffectief blijken. (Hendriks, 2003)

Vorming;

- Taal blijkt de grootste barrière te zijn. Om een bewonersparticipatie te genereren worden er veelal inspraakavonden georganiseerd, maar doordat veel allochtone mensen de Nederlandse taal niet goed kennen en begrijpen, valt deze groep weg. Of zij lopen halverwege een dergelijke avond weg. Het is daarom de bedoeling dat er minder gepraat wordt en meer moet worden gedaan om de participatie te bevorderen.
- Er moet natuurlijk rekening gehouden worden met de vaak aanwezige capaciteitstekorten (niveau van kennis, vooropleiding, vertrouwen, geld, etc), maar ook de reeds aanwezige capaciteiten moeten niet vergeten worden en moet juist gebruik van gemaakt worden. Er wordt in de pilot nog teveel gebruik gemaakt van een klassiek achterstandenbeleid, professionals worden ingezet om de achterstanden van bewoners te compenseren, maar houden deze achterstanden zo onbedoeld juist in stand. Binnen het rapport wordt als voorbeeld gegeven dat er de mogelijkheid is voor bewoners om een brief te laten vertalen, maar dit heeft enkel een effect op de korte termijn. Op de lange termijn heeft deze mogelijkheid geen effect. (Hendriks, 2003)

Invitatie;

- Communicatie is van essentieel belang wanneer men er voor wil zorgen dat er meer mensen komen naar bijvoorbeeld de buurtpunten. Maar het moet duidelijk zijn voor wie deze uitnodiging is. Bewoners blijven anders met vragen zitten en zullen het laten afweten om deze buurtpunten te bezoeken. Er moet ook gewaakt worden voor een overvloed aan invitaties. Bewoners krijgen dan het gevoel dat de zoveelste buurtwerker aan de deur staat om bewoners om hun mening te vragen.
- Vertrouwdheid is ook noodzakelijk om een grotere participatie onder de bewoners van de Schilderswijk te genereren. Er moet een vertrouwde setting zijn waar mensen hun verhaal kunnen houden, zonder dat zij bang hoeven te zijn dat zij hier op aangekeken worden. Het rapport geeft als voorbeeld het verhaal van een Turkse meneer die zeer actief was en regelmatig te zien was op bewonersvergaderingen. Hij schroomde niet om jongeren aan te spreken wanneer zij 's avonds laat nog voetbalden. Als gevolg is zijn auto echter in brand gestoken en komt deze meneer niet meer op vergaderingen. (Hendriks, 2003)

Uit het rapport blijkt dat er vooral sprake is van het aangaan van relaties binnen de eigen groep in plaats van dat er bruggen komen tussen de verschillende bevolkingsgroepen. (Hendriks, 2003)

In Deventer is ook onderzoek gedaan naar probleemwijken. Hieronder staat beschreven hoe de gemeente van Deventer met de problemen is omgegaan.

Groeiende problemen op zowel sociaal, fysiek als economisch gebied hebben er voor gezorgd dat er in Deventer een wijkaanpak is ontwikkeld. Deze problemen zag je vooral in wijken met een lage SES. De problemen die zichtbaar werden hadden onder andere te maken met een gebrek aan veiligheid, aantoonbare verhoogde misdaad, de verloedering van openbare ruimtes, snel groeiende concentraties van allochtone bevolkingsgroepen en een hoge werkloosheid. (Hazeu, Boonstra, Jager-Vreugdenhil, & Winsemius, 2005)

De gemeente Deventer wilde eerst proberen het probleem op de traditionele manier op te lossen: gemeentelijke instellingen moesten onderling beter gaan samenwerken om situaties op elkaar af te stemmen. Dit leidde echter enkel tot een hogere spanning tussen de gemeente en de bewoners van de betreffende wijken. Als reactie hierop bedacht de gemeente een ander plan met vier punten: het instellen van het wijkwethouderschap, het instellen van wijkbudgetten waar burgers zeggenschap over hadden, een wijkambtenaar de wijk in sturen en wijkteams laten communiceren met de bewoners. (Hazeu, et al., 2005)

Het doel van de aanpak was om te zorgen dat de bewoners zich prettiger zouden voelen in de wijk en over het algemeen blijkt dit te zijn gelukt. Er is geen aantoonbaar bewijs dat deze aanpak heeft gewerkt, omdat er voor een wijkaanpak niet een juist evaluatieformulier is om te kijken of en hoe het heeft gewerkt. (Hazeu, et al., 2005)

Ook Schiemond was een probleemwijk. Verschillende Hieronder staat beschreven hoe de bewoners en de woningbouwcorporatie de wijk proberen te verbeteren.

In Schiemond hadden verschillende instellingen zich teruggetrokken uit de wijk waardoor er veel anonimiteit was ontstaan onder de bewoners. Dit heeft er toe geleid dat overlast en criminaliteit in de wijk explosief zijn gestegen. (Hazeu, et al., 2005)

Twaalf gezinnen terroriseerden als het ware de wijk en de toeloop van mensen uit andere wijken zorgde voor veel overlast. De wijk werd onveilig en de handel in drugs en de aanwezigheid van prostituees nam toe. Hierdoor kwam de wijk in een slecht daglicht te staan. (Hazeu, et al., 2005)

Schiemond is een wijk waar veel nationaliteiten wonen. Bewoners leven er in groepen, meestal in familieverbanden. In de zomer leeft iedereen bijna op straat. Er waren weinig buurtactiviteiten en de activiteiten die er waren beperkten zich tot die familieverbanden. Alleen de speeltuinvereniging 'Sjors en Sjimie' die werd opgericht in 1994 organiseerde 4 tot 12 activiteiten per jaar voor kinderen. (Hazeu, et al., 2005)

Er was weinig vertrouwen in de gemeente, daarom is de woningcorporatie begonnen met het herstellen van het vertrouwen van de bewoners. Dit deden ze door aanwezig te zijn in de wijk en buurtbewoners te helpen met hun vragen. Doordat de woningcorporatie zijn best deed om de wijk te verbeteren, staken ze ook bewoners aan. Bewoners gingen helpen om hun wijk veiliger te maken, ze waren de situatie zat.

De bewoners gingen de wijk opruimen en wilden de wijk schoon houden. De corporatie pakte mensen die overlast veroorzaakten aan. Zij kregen alternatieve woonruimte aangeboden op een plek waar zij anderen minder tot last zouden zijn. Families die weigerden, kregen te maken met dreigende uitzetting door de woningcorporatie waardoor zij toch gebruik gingen maken van de aangeboden alternatieve woonruimte. Acht van de twaalf gezinnen verhuisden en de overige 4 hielden zich rustig. De corporatie knapte woningen op en de bewoners namen zelf ook initiatief. De bewoners stelden zelf een buurtwacht in die een oplettende en signalerende functie kreeg. (Hazeu, et al., 2005)

Door de initiatieven van de bewoners en de woningcorporatie is de leefbaarheid verbeterd en is de wijk erop vooruit gegaan. Het is schoner op straat, er ligt geen afval en het groen is bijgehouden. Bewoners groeten elkaar op straat en meer mensen kennen elkaar. Ook voelen Bewoners zich veiliger in de wijk. De drugsoverlast, criminaliteit en verschillende vormen van geweld zijn sterk afgenomen. Er gebeurt nog steeds wel een keer een incident, maar in beperkte mate. (Hazeu, et al., 2005)

In de wijk de Bennekel zelf zijn ook al een aantal projecten opgezet. Ook zijn er een aantal organisaties betrokken bij de wijk, zoals het Woonbedrijf.

Woonbedrijf is in het voorjaar van 2008 gestart met het "klapperproject". Dit is een project voor huurders van de corporatie in de wijk de Bennekel en Doornakkers. Dit project is opgestart met het volgende doel: voorkomen dat (financiële) problemen bij huurders uit de hand lopen. 175 huurders zijn in ruim een jaar tijd bezocht. Hiervan zijn er volgens de coöperatie in totaal 100 succesvolle betalingsregelingen getroffen en de huurachterstand is met 40% teruggedrongen. Volgens Woonbedrijf zijn 150 huurders geholpen met het advies, waarvan twintig met intensieve projecten. Met de overige huurders hebben ze samen met onder andere maatschappelijk werk en de schuldsanering hulp geboden. 85 bewoners zijn geholpen met de aanvragen van voorzieningen zoals de voedselbank en belastingtoeslagen. (Platform 31, 2008).

Het klapperproject gaat als volgt te werk:

-
1. Een medewerker van het Woonbedrijf gaat naar de huurders toe. In een persoonlijk gesprek probeert de medewerker te achterhalen wat de exacte problemen van de huurders zijn.
 2. De medewerker gaat op zoek naar een passende oplossing.
 3. Het Woonbedrijf biedt ondersteuning aan de huurders. Ondersteuning als het gaat over aanvragen van huur- en zorgtoeslag, het schrijven van bezwaarschriften etc.
 4. Zo nodig, wordt er met andere hulporganisaties contact gezocht.
- (Platform 31, 2008)

In 2004 hebben Joop Hofman Allianties en Fontys Hogeschool Sociaal Werk Eindhoven van de gemeente Eindhoven de opdracht gekregen om een onderzoek uit te voeren naar het sociaal vermogen in de Bennekel. Hierbij was de vraagstelling: Welke betekenis heeft de Bennekel voor de buurtbewoners en in welke mate draagt de buurt aan de behoefteloopbaan van de bewoners. Zij voeren dit onderzoek uit door middel van diepte-interviews met bewoners en professionals. (Fontys Hogeschool Sociaal werk & Hofman, 2004).

Met het sociale vermogen worden de volgende drie punten onderzocht:

1. De sociale relaties in een leefgebied
2. De sociale vitaliteit in een leefgebied
3. De sociale betekenis van het leefgebied

1. Sociale relaties

Uit het onderzoek is gebleken dat het algemeen beeld van de sociale relaties in de buurt over het algemeen wel redelijk is. Deze relaties zijn niet uitgebreid en hecht, maar ook niet anoniem. De buurtbewoners kennen de buurtgenoten in de meeste gevallen wel. En als het echt nodig is, kunnen ze op elkaar bouwen. Er is sprake van saamhorigheid en sociale cohesie. Doordat mensen lang in de Bennekel wonen, kunnen er sociale relaties ontstaan. Maar mensen die kort(er) in de wijk wonen hebben niet zo'n groot netwerk. (Fontys Hogeschool Sociaal werk & Hofman, 2004)

De meeste bewoners willen hun straat toch schoon houden, maar hiervoor zijn de sociale relaties niet voldoende om dit met elkaar te organiseren. De bewoners zijn wel vaak bereid om mee te doen als het voor ze wordt georganiseerd. (Fontys Hogeschool Sociaal werk & Hofman, 2004)

2. Sociale vitaliteit

In de wijk groet men elkaar en maakt af en toe een praatje. Maar door individualisering, hoge doorstroming, vergrijzing en de toename van allochtonen staat de sociale basis onder druk. In de meeste gevallen zijn deze ontwikkelingen ook niet gemakkelijk terug te keren. Toch lijken ze de norm te kunnen handhaven, hoewel er delen in de wijk zijn die dreigen weg te zakken. Delen die eerst boven de sociale norm lagen, dreigen nu richting op de norm te gaan en andersom. (Fontys Hogeschool Sociaal werk & Hofman, 2004)

De wijk de Bennekel wordt gezien als een actieve wijk. Maar dat actieve hangt vaak op een relatief klein vrijwilligersnetwerk. Dit is wat het wijkwerk kwetsbaar maakt, want er hoeven maar een aantal mensen te stoppen of te vertrekken en de hele boel kan instorten. Om de kansen te vergroten moeten de bewoners actiever worden gemaakt. (Fontys Hogeschool Sociaal werk & Hofman, 2004).

3. Sociale betekenis

Voor de meeste bewoners is de Bennekel hun thuis en de basis van hun sociale leven. Veel bewoners zijn gehecht aan de sociale contacten in hun buurt. Wel vinden ze het jammer dat het sociale leven minder hecht is dan vroeger. Ook vinden ze het jammer dat de Bennekel naar de buitenwereld vaak geassocieerd wordt met rotzooi. (Fontys Hogeschool Sociaal werk & Hofman, 2004)

Wijkvernieuwing Eindhoven is actief in de wijk de Bennekel. Zij maken een buurtcontract voor de Bennekel. In dit contract spreken organisaties die in de wijk actief zijn met elkaar af, wat ze het komend jaar gaan doen. Dit contract geeft aan wát elke organisatie wáár in de wijk gaat doen en wat hiervan het resultaat moet zijn. Dan is het voor alle organisaties en bewoners duidelijk wat ze van elkaar kunnen verwachten. Hiermee willen ze bereiken dat de buurtbewoners zich meer betrokken voelen en dat de invloed van de buurtbewoners groter wordt. Wijkvernieuwing is ook actief in Blaarthem. (Stichtingblaarthem, 2012)

2011 Wordt omschreven ze als een jaar waarin ze hebben kunnen starten met het oogsten van de inzet die ze de jaren daarvoor hebben gedaan. In 2011 is het buurtcontract afgesloten met de volgende elf organisaties:

1. Woonbedrijf
2. Trudo
3. Domein
4. Wooninc.
5. Politie Brabant Zuid-Oost
6. GGD Brabant-Zuidoost
7. Welzijn Eindhoven
8. bewonerscomité Schôn Bennekel
9. Buurtplatform Bennekel Belang
10. Stichting Blaarthem
11. Gemeente Eindhoven (Stichtingblaarthem, 2012)

Een aantal voorbeelden van activiteiten in 2011:

- Buurtconciërges werken in opdracht van de buurt en bewoners mogen zelf ook in actie komen.
Zo wordt er samen aan een leefbare buurt gewerkt.
- De herinrichting van de Arcadeltstraat en omgeving is voltooid en de afronding hiervan is in juni gevierd met een groot straatfeest.
Dit project waarin Trudo en de gemeente hebben meegewerkt is een goed voorbeeld van betrokkenheid van bewoners.
- Woonbedrijf heeft in 2011 een talentenjacht georganiseerd. De talentenjacht had een aantal redenen:
Jongeren aansporen hun talenten te ontwikkelen
 - het bevorderen van de interactie tussen oud en jong
 - het positief beïnvloeden van het imago van Gestel
 - de bewoners trots laten zijn op hun buurtMeer dan 50 jongeren hebben meegedaan. Tijdens de finale in Dynamo waren er meer dan 400 belangstellenden. In diverse media is er aandacht besteed aan de talentenjacht. In 2012 wil men meer gaan inzetten op talentenontwikkeling en de doelgroep vergroten.
- In 2010 is de renovatie van gemeenschapshuis De Dommel gestart. Begin 2011 is de binnenrenovatie afgerond. In het najaar is ook het buitenterrein flink aangepakt. Tijdens de wijkdag op 2 oktober is De Dommel geopend. Met deze voorziening bezit de buurt een schitterende locatie die nog meer dan in het verleden de thuisbasis wordt van tal van bewonersinitiatieven en buurtactiviteiten. Ook de jongerenruimte blijft behouden.
- Domein en Welzijn Eindhoven hebben in 2011 alle woningen van Domein aan de Offenbachlaan bezocht. Signalen die hierbij zijn opgevangen of door bewoners zijn afgegeven zijn in kaart gebracht. Daar waar nodig en waar mogelijk is er actie ondernomen. In 2012 wil Domein deze inzet voortzetten.
- In 2011 is de bedrijvencoach met zijn werkzaamheden gestart. Zijn focus ligt op het begeleiden van ondernemers bij investeringsbesluiten en hierbij subsidiemogelijkheden optimaal te gebruiken. Daarnaast kan de bedrijvencoach vragen beantwoorden voor ondernemers uit de buurt. Het accent van zijn inzet ligt bij de winkelstrips.
- In 2010 zijn er door bewonersorganisaties en professionals allerlei activiteiten uitgevoerd voor kinderen en jongeren. Deze activiteiten zijn in onderlinge afstemming bewerkt tot een activiteitenprogramma voor alle leeftijdsgroepen. Met dit programma hebben we de kinderen en jongeren in de Krachtwijk beter in beeld gekregen. We kunnen nu sneller reageren wanneer ze in de knel (dreigen te) komen.

- In 2011 is er intensief gecontroleerd in De Bennekel Oost. Ook is in 2011 een start gemaakt met het bezoeken van kamerverhuur panden in De Bennekel West. In 2012 zal deze aanpak worden voortgezet.
- In 2009 en 2010 is de Achter de Voordeur-aanpak begonnen. De krachtwerker heeft opdracht gekregen om de basis te leggen voor deze aanpak. En wel zo dat de 'reguliere partijen' deze aanpak na twee jaar zelf konden voortzetten. In 2011 heeft de krachtwerker haar werk overgedragen en hebben de bewoners de werkwijze samen voortgezet en verder vormgegeven. (Stichtingblaarthem, 2012)

In de wijk de Bennekel zijn de afgelopen jaren steeds meer projecten van de grond gekomen. Meer projecten dan van tevoren was afgesproken met de organisatie en de bewoners. Bewoners worden als het nodig is altijd ondersteund door professionals. (Stichtingblaarthem, 2012).

Verbetering van de leefomgeving is tegenwoordig bijna synoniem met wijkgericht beleid. De wijk is vaak vindplaats van sociaal maatschappelijke problemen, maar lang niet altijd het beste schaalniveau om deze ook op te lossen. Het wijkgericht werken kan bovendien effectiever vindt FORUM. Dat kan door bewoners er, veel meer dan nu, actief bij te betrekken ongeacht hun culturele achtergrond. Ook door creatieve oplossingen te verzinnen die op een innovatieve manier samenhang brengen tussen beleidsdossiers (wonen, werken, onderwijs, veiligheid, integratie) en tussen vitale coalities en allianties van maatschappelijk organisaties en burgers. (Forum, rechtstaat en integratie, 2010) Essentieel voor Forum is dat burgers samen plezierig functioneren in een pluriforme samenleving. Juist in de steden en buurten die worden geconfronteerd met sociale achterstanden en ruimtelijke segregatie. Het programma 'leefomgeving' van Forum levert daar op verschillende manieren een bijdrage aan. (Forum, rechtstaat en integratie, 2010)

Het sombere beeld dat uit de monitor oprijst maakt het streven naar een evenredige arbeidsmarkt en participatie van etnische minderheden actueler dan ooit. Evenals in het onderwijs is diversiteit hier het sleutelwoord. Forum wil hier extra accent op leggen. Door de CAO-afspraken over multicultureel personeelsbeleid te laten toenemen en er op toe te zien dat deze worden nageleefd, onderzoeken wat voor rol ondernemingsraden vervullen in het diversiteitsbeleid en door een betere vertegenwoordiging van ondernemingsraden te stimuleren. (Forum, rechtstaat en integratie, 2010)

H3 Methodologie

3.1 Populatie en steekproef

In ons onderzoek hebben we te maken met een homogene onderzoeksgroep. Het onderzoek richt zich immers op de bewoners van de wijk de Bennekel. Anderzijds is deze groep zo divers dat er uiteindelijk sprake is van een heterogene groep. Cultuur, leeftijd, afkomst, mate van participatie, etc. zijn allemaal verschillend.

Voor het onderzoek is de keuze gemaakt voor de populatie van specifieke doelgroepen die binnen de wijk de Bennekel het meeste zijn vertegenwoordigd. Het gaat dan om autochtone Nederlanders (58,05% van de totale bevolking in de Bennekel-oost, Bennekel-west en Gagelbosch), Turkse Nederlanders (8.1% van de totale bevolking in de Bennekel-oost, Bennekel-west en Gagelbosch) en Marokkaanse Nederlanders (4,9% van de totale bevolking in de Bennekel-oost, Bennekel-west en Gagelbosch) (Buurtmonitor Eindhoven, 2014)

De keuze voor deze doelgroepen komt ook voort uit de wijze waarop deze doelgroepen nu al worden vertegenwoordigd binnen verschillende organisaties in de Bennekel. Het gaat hier dan om het Buurtplatform Bennekel Belang (BBB) voor de autochtone Nederlanders, Turk-Odak voor de Turkse Nederlanders en Marokkaanse buurtvaders voor de Marokkaanse Nederlanders. Er is bewust een keuze gemaakt om niet de mensen te interviewen die een grote inbreng hebben in deze organisaties. Deze mensen hebben namelijk vaak al een uitgesproken mening en staan voor de belangen van hun organisatie. Wij willen in ons onderzoek juist de 'gewone burger' interviewen om zo te kunnen kijken hoe zij de integratie binnen de wijk de Bennekel ervaren.

Om een duidelijk beeld te krijgen wat deze bevolkingsgroepen vinden over de integratie binnen de Bennekel is na de keuze voor de doelgroepen vervolgens gekozen voor twee leeftijdscategorieën, namelijk bewoners met een leeftijd van 60 jaar of ouder en bewoners in de leeftijdscategorie tussen de 25 en 35 jaar met jonge kinderen. Op deze manier kan beter gekeken worden naar de overeenkomsten en verschillen in de resultaten tussen de verschillende doelgroepen en leeftijdscategorieën. Het is de bedoeling om uit de categorie 60+ één Nederlandse bewoner, één Turkse bewoner en één Marokkaanse bewoner te interviewen. Voor de categorie van 25-35 met kinderen geldt hetzelfde, één Nederlandse bewoner, één Turkse bewoner en één Marokkaanse bewoner.

Het bleek dat de beoogde populatie niet haalbaar was binnen de gestelde tijd. Er is sprake van interviewmoeheid in de wijk de Bennekel. Hierdoor zijn de eisen waar de respondenten eigenlijk aan zouden moeten voldoen iets los gelaten. Er zijn 2 respondenten van 60+, 1 respondent van 50+, 1 respondent van 43 en 2 respondenten tussen de 25 en 35 met jonge kinderen geïnterviewd. Qua afkomst is er 1 mevrouw uit Curaçao, 1 mevrouw uit Indonesië en 2 mannen en 2 vrouwen uit Nederland geïnterviewd.

3.2 Dataverzamelmethode

3.2.1 Dataverzamelmethode

Voor dit onderzoek is er voor gekozen om door middel van semi gestructureerde diepte-interviews een duidelijk beeld te krijgen hoe de bewoners van de wijk de Bennekel de integratie binnen hun wijk ervaren. Op deze manier geven we de respondenten van onze interviews de mogelijkheid om hun verhaal te vertellen en om hun perspectief op de onderzoeksvraag te verduidelijken zonder ze daarbij in een bepaalde richting in te duwen. (Boeijs, 2014)

3.2.2 Werving respondententen

Om de respondenten voor de interviews te werven is er contact gelegd met meneer W. Vugts van de organisatie WijEindhoven. Meneer Vugts is actief binnen de wijk de Bennekel en heeft veel contacten met de bewoners van de wijk de Bennekel en de verschillende organisaties die binnen de wijk actief zijn. Hij heeft een goede kijk op de bereidheid van de bewoners om mee te werken aan het onderzoek.

Binnen de wijk de Bennekel zijn namelijk al tal van onderzoeken gedaan en zoals meneer Vugts ook aan heeft gegeven, de meeste bewoners zijn moe van alle onderzoeken en de bevestiging die daarmee gepaard gaat dat het eigenlijk slecht is gesteld met de wijk. Om irritatie onder de bewoners te voorkomen is er daarom voor gekozen om weloverwogen de respondenten te zoeken met behulp van de contacten van meneer Vugts. Hij is dus een sleutelfiguur om de wijk in te komen.

Meneer Vugts heeft ons telefoonnummers gegeven van Turk-Odak, Marokkaanse buurtvaders en BBB (Buurtplatform Bennekel Belang). Met deze organisaties zijn er afspraken gemaakt om een keer te komen kijken wat deze organisaties nou eigenlijk doen en om geschikte respondenten te kunnen vinden.

Helaas is gebleken dat het niet mogelijk was om via de beoogde organisaties in contact te komen met respondenten voor het onderzoek. Via het netwerk van de onderzoekers zijn uiteindelijk de respondenten geworven.

3.2.3 Voor het interview

Er zijn respondenten geworven om mee te werken aan het onderzoek. Voordat de interviews zijn gestart is aangegeven wat de bedoeling is van de interviews, wat het doel van het onderzoek is en hoelang het interview ongeveer zal duren. Bij alle respondenten is door middel van een toestemmingsformulier bewezen dat de respondenten vrijwillig mee hebben gewerkt aan de interviews. Dit toestemmingsformulier is voor het tekenen zorgvuldig doorgenomen met de respondent. Via dit toestemmingsformulier hebben de onderzoekers ook verklaard dat zij vertrouwelijk om zullen gaan met de verkregen informatie uit de interviews en dat namen geanonimiseerd zullen worden. Om de kwaliteit van de interviews te waarborgen zijn alle interviews door middel van een opnamerecorder opgenomen en volledig uitgetypt. De transcripties van de interviews zijn opgenomen in de bijlage van dit onderzoek.

3.3 Meetinstrument

Naar aanleiding van het pilot interview is gebleken dat de topiclijst in zijn originele vorm niet geschikt was. De topiclijst is aangepast op basis van de resultaten uit dit pilot interview. Er is één pilot interview uitgevoerd met één van de onderzoekers die ook in de wijk de Bennekel woont. Voor de interviews zijn andere respondenten geïnterviewd. In de bijlage is een verslag opgenomen van het betreffende interview.

Personalia

- Leeftijd
- Geslacht
- Nationaliteit
- Opleidingsniveau
- Baan of werkeloos
- Gezinssituatie (kinderen, partner)
- Straat

Straat

- Bijdrage in de straat
- Gevoel van veiligheid in de straat
- Contacten in de straat
- Positieve ervaringen in de straat
- Negatieve ervaringen in de straat
- Rol van nationaliteit in de straat

Wijk

- Bijdrage in de wijk
- Gevoel van veiligheid in de wijk
- Contacten in de wijk
- Positieve ervaringen in de wijk
- Negatieve ervaringen in de wijk
- Rol van nationaliteit in de wijk
- Samensmelting van culturen
- Hoe verloopt de samenwerking met andere culturen
- Wat zou je anders willen zien t.a.v. andere culturen
- Verwachtingen contacten in de wijk
- Wat vind je belangrijk aan contacten in de wijk

Activiteiten

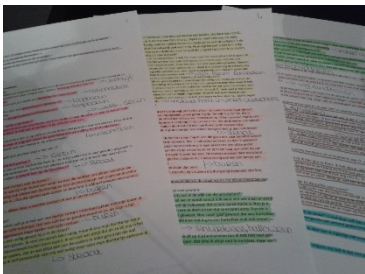
- Welke mogelijkheden tot activiteiten in de wijk zijn bekend
- Welke van deze activiteiten wordt aan meegedaan en waarom

Organisaties

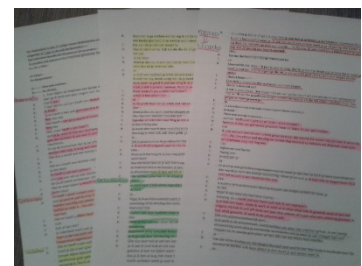
- Contact met organisaties
- Bekend met andere organisaties
- Bekend met initiatieven van organisaties voor verbetering van de samensmelting van culturen

3.4 Data-analyse

Er is aan de hand van het boek 'Analyseren in kwalitatief onderzoek' van Henie Boeije gecodeerd. Eerst is er individueel gecodeerd. Dit is als volgt gegaan, de interviews zijn uitgeprint en er is met markeerstiften open gecodeerd. Er is regel voor regel gelezen om het begin en het einde van het fragment te bepalen. Vervolgens kreeg dit fragment een code die bij het fragment pastte. Fragmenten die op elkaar leken of bij elkaar pasten kregen dezelfde code. (Boeije, 2014)

Er is voor gekozen om het axiaal coderen ook individueel te doen. Bij het axiaal coderen werden de codes gesplitst waar nodig. Ook is alles nog een keer goed

doorgelezen om te kijken of alles juist gecodeerd was of dat een andere code beter bij een fragment pastte. Toen dit klaar was hebben zijn alle codes onder elkaar gezet en is er gekeken of er nog ergens synoniemen waren gebruikt. Hieruit is de codeboom uit voort

gekomen. De codemboom kunt u vinden in de bijlage. (Boeije, 2014)

De selectieve codering is gedaan door alle interviews naast elkaar te leggen en te kijken welke onderwerpen steeds aan bod kwamen, wat belangrijke punten waren van respondenten en of er veel verschil tussen de respondenten qua antwoorden. (Boeije, 2014)

3.5 Betrouwbaarheid en validiteit

Tijdens interview F1 bleek dat de respondent niet heel erg goed Nederlands sprak. Dit interview is wel meegenomen in de resultaten, maar door de taalbarrière zijn niet alle punten van de topiclijst besproken.

Alle stappen die zijn doorgelopen zijn hierboven in het onderzoek te vinden, inclusief onderbouwing. Alle keuzes zijn zorgvuldig doorlopen en in overleg gedaan met de projectleider die vanuit OVAA is toegewezen.

De begrippen uit de begripsafbakening zijn niet allemaal onderbouwd met literatuur. De belangrijkste begrippen zijn wel onderbouwd met literatuur. Bij de begrippen die niet onderbouwd zijn met literatuur staat wel bij wat dat begrip betekend in ons onderzoek.

De topiclijst is opgebouwd door middel van de hoofd- en deelvragen. Door deze vragen bij de hand te hebben tijdens het maken van de topiclijst is het makkelijker om de hoofd- en deelvragen te beantwoorden.

De interviews zijn allen opgenomen met een opnamerecorder en volledig uitgetypt. Na het interviewen zijn de interviews gecodeerd. Hoe het coderen verliep kun je vinden in de data-analyse.

Onderzoekers zijn deel van het instrument, Dat kan ertoe leiden dat we opgaan in de sociale situaties die we onderzoeken. Dit verschijnsel noemen we “native”. De bril van de onderzoeker kan veranderen. (Boeije, 2014)

Er is gelet op het waarborgen van objectiviteit. Dit is gedaan door elkaars interviews te beluisteren, zodat als de ander een nieuw interview in ging, weer feedback had op zijn eerste interview en zodat de ander dan alerter kon zijn op zijn eigen valkuilen of blinde vlekken. Natuurlijk zitten we samen in het zelfde onderzoek en zou het kunnen dat de “bril” van ons alle drie al beslagen is, daarom hebben we na het uittypen, het coderen, ook aan een andere onderzoeksgroep met medeklasgenoten overgelaten, ofwel objectiviteit gevraagd. Zo leerde we bewust en objectiever te denken. En het was een verfrissende, betrouwbare bron.

Ook heeft de projectleider en een andere collega van hem vanuit OVAA hebben ons kritische feedback gegeven. De projectleider vanuit OVAA was betrokken bij verschillende stadias van het onderzoek. Als er vragen waren of het onderzoek liep vast konden we bij hem terecht.

H4 Resultaten

De resultaten zijn hieronder per interview beschreven. De resultaten worden onderbouwd met citaten. In de conclusie worden de resultaten met elkaar vergeleken en wordt er antwoord gegeven op de hoofd- en deelvragen.

Resultaten F1

De geïnterviewde respondent geeft aan zich wel veilig te voelen in de straat en wijk. Ze geeft wel aan dat ze het fijn vindt dat de bosjes gesnoeid zijn. Doordat ze bosjes nu gesnoeid zijn kan ze verder weg kijken en voelt ze zich veiliger.

‘Ik ga de deur uit met een veilig gevoel.’

‘Ik ben iemand, ik ga liever een beetje bij andere mensen een beetje lachen. Ik hou van lachen. Lekker lachen en over gekke dingen praten enzo. Ik heb dan iemand gezien, dat is even gezellig en daarna ga ik naar huis.’

Ze heeft veel contacten in de wijk, doordat ze naar veel activiteiten gaat. Ze kent ook de meeste mensen die bij haar in de straat wonen. Ze vindt het belangrijk dat je mensen groet en dan is het goed voor haar. Met sommige mensen maakt ze ook een kort praatje, maar bij mensen op de koffie gaan hoeft voor haar niet zo. Ze is tevreden met de situatie zoals die nu is, buurtbewoners groeten en af en toe een praatje maken. Ze heeft het ook druk met werk en familie, dus veel tijd om het contact met de burens uit te breiden heeft ze niet. Ook vind ze dan bij iemand op de koffie gaan een beetje te veel werk is.

‘Weet je, het is hier in Nederland anders. Ik kan niet zomaar op de koffie, je moet dan eerst een afspraak maken enzo.’

Culturen heeft ze genoeg om zich heen. Ze ziet veel verschillende culturen bij activiteiten en ze heeft een Turkse en Nederlandse buurvrouw. De Turkse buurvrouw heeft soms wat moeite met de taal en zij helpt haar dan. Ze heeft niet het gevoel dat de integratie slecht verloopt in de wijk. Ze maakt zelf geen onderscheid tussen de verschillende mensen van verschillende culturen. Ze heeft ook het gevoel dat er niet echt groepjes zijn. Zo gaat ze zelf naar Turk-Odak waar niet alleen Turkse mensen zijn, maar ook Nederlandse en zij zelf natuurlijk.

‘Weet je wat het is. Taal dat maakt niets uit, je kan met een Italiaan of een Portugees bij wijze van spreken omgaan. Met handjes en voetjes begrijpen we elkaar wel.’

In de buurt heeft ze nog geen negatieve ervaringen opgedaan. Ze hoorde wel van andere bewoners negatieve dingen, bijvoorbeeld dat er drugs was gevonden. Ze moest die dingen van andere mensen horen, zelf kreeg ze dit niet mee. Ze heeft wel het idee dat deze verhalen minder worden, dus dat het beter gaat met de wijk. Ze heeft ook positieve ervaringen in de wijk. Laatst was een dochter van iemand bij haar uit de straat getrouwd, ze werd toen uitgenodigd om even binnen te komen. Als ze dan bij iemand binnen mag komen met zo een gelegenheid vindt ze leuk.

Ze is niet echt bekend met organisatie in de wijk. Ze kent het woonbedrijf en weet dat ze daar naar toe kan gaan als ze een probleem heeft. Het woonbedrijf heeft ook tuintjes waar bewoners in de zomer samen kunnen tuinieren. Ook komen bij het woonbedrijf wijkagenten als er een probleem is. Ze zou graag meer groepsactiviteiten willen zien en onder de mensen zijn. Ook zou ze graag willen zien dat er voor jongeren meer activiteiten zijn, zodat ze ook ergens naar toe kunnen.

Resultaten F2

De geïnterviewde respondent is van Nederlandse komaf. Ze geeft aan zich redelijk veilig te voelen in de straat. Ze zou haar dochttertje niet alleen buiten laten lopen of spelen, maar ze voelt zichzelf wel veilig. Als haar dochttertje buiten gaat spelen, zorgt ze er altijd voor dat er toezicht is door haar of één van haar burens. Ze voelt zich dankzij haar hond veilig in de wijk, ook in het donker als ze hem moet uitlaten. Ze geeft wel aan dat er in de wijk bepaalde plaatsen zijn waar ze zich niet echt veilig voelt. In het park voelt ze zich veilig dankzij haar hond, ze geeft wel aan dat ze zich met een klein hondje zich niet veilig zou voelen. Ook voelt ze zich niet veilig op het Franz Leharplein. Daar zijn eerder veel overvallen geweest, maar dat is nu wel minder. Toch vermijdt ze het Franz Leharplein in het donker. Voor de rest voelt ze zich wel veilig in de wijk, omdat er overal verlichting is.

‘Sinds ik mijn hond heb voel ik me veilig, maar het Franz Leharplein vermijdt ik gewoon. Er zijn vroeger mensen geweest die daar een mes op hun keel kregen. Hoe stoer mijn hond ook is, tegen een mes begint ook hij niks.’

Respondent geeft aan dat er activiteiten in de wijk worden georganiseerd waar haar dochttertje aan deelneemt, zoals Halloween en Sinterklaas. Ze vindt vooral Sinterklaas heel leuk, omdat ze zelf niet veel geld heeft om cadeautjes voor haar dochttertje te kopen.

‘Als mijn dochttertje van de buurtsinterklaas, laat ik het zo maar even zeggen, daar een cadeautje van krijgt. Dan is ze gewoon zo gelukkig en dat vind ik nou geweldig’.

Er worden ook meidenmiddagen georganiseerd, maar daar wil ze haar dochttertje pas aan laten deelnemen als ze iets ouder is. Ze wordt op de hoogte gebracht van activiteiten via de wijkkrant.

De respondent ervaart een goed contact met haar burens. Haar burens hebben allebei ook een dochttertje van de zelfde leeftijd als haar dochttertje. Hierdoor hebben ze samen veel contact. Ze helpen elkaar waar nodig, bijvoorbeeld met het naar school brengen, oppassen en toezicht houden tijdens het buitenspelen. Naast haar burens heeft ze niet echt contacten in de straat. Ze zegt wel goedendag tegen bewoners van de flat en soms maakt ze een praatje. Ze helpt een oudere vrouw aan de overkant van de straat ook soms met boodschappen doen, bijvoorbeeld als het erg veel gesneeuwd heeft. In de wijk heeft ze soms contacten met medebewoners als ze haar hond aan het uitlaten is. Met andere honden kan haar hond niet overweg, dus ze heeft dan alleen contact met mensen zonder een hond. Ze vindt de contacten die ze nu heeft prima. Ze is blij dat ze hulp kan vragen aan haar burens en vindt het prima dat ze andere mensen groet. Ze geeft ook aan dat ze niet echt de tijd heeft om nog meer contacten te hebben, ze heeft namelijk ook nog haar familie.

‘Ik heb ook nog een familie die woont ook in Eindhoven. Ik heb ook nog gewoon contact met mijn familie. Mijn dochttertje heeft een paar kei leuke neefjes en nichtjes, dus ik vind het wel prima zo.’

Ze vindt het zelf prima dat er verschillende nationaliteiten in de wijk wonen. Ze ervaart ook niet echt dat de integratie niet goed verloopt. Ze heeft één keer gezien dat iemand gediscrimineerd werd en er is een medebewoner die een Nederlandse vlag voor het raam heeft hangen. Ze geeft aan dat de contacten binnen de flat wel redelijk goed zijn. Ze ziet wel dat er Marokkanen zijn die veel naar elkaar toe trekken, maar bij andere culturen ziet ze dat niet. Ze vindt het wel belangrijk dat de mensen leren spreken. Ze heeft zelf ook niet echt een taalbarrière ondervonden. In de flat merkt ze wel dat de mensen die niet goed Nederlands spreken haar wel vaker om hulp vragen.

'Ik vind het belangrijk dat mensen die naar Nederland komen dat ze dan ook de Nederlandse taal spreken of dat ze dat in ieder geval proberen.'

Ze heeft positieve ervaringen in de straat, bijvoorbeeld watergevecht in de zomer. Afgelopen zomer toen het warm was hadden ze met kinderen uit de straat een groot watergevecht. Dit is echt iets wat de respondent hartstikke leuk vindt. De respondent had ook negatieve ervaringen in de straat. Laatst was er een gevecht geweest in het portaal naast haar. Toen ze de hond ging uitlaten lag er overal glas, dit is dan wel vervelend. Ze heeft ook last van haar bovenburen. Haar bovenburen geven regelmatig feestjes en dan wordt zij en haar dochtertje 's nachts wakker van het lawaai. Dat vinden ze erg vervelend. Met oud op nieuw toen ze de hond aan het uitlaten was waren er ook jongens die vuurwerk naar haar hond gingen gooien. Ze was erg boos van binnen, maar ze heeft er niks tegen gedaan omdat ze haar dochtertje bij had.

'Met oud op nieuw hadden jongens, sorry dat ik het zeg, klote vuurwerk naar mijn hond gegooit. Ik stond van binnen te koken, ik was zo boos. Ik had toen mijn dochtertje bij en ik ben van plan om haar een goede opvoeding te geven. Ik ben bang als ik me had laten gaan tegen die jochies dat ze dan woorden had geleerd die ze niet moet kennen.'

Zelf had de respondent hulp gehad van Wij Eindhoven. Ze zat in de problemen en kwam daar zelf niet meer uit, met behulp van Wij Eindhoven is dat wel gelukt. Ze heeft nu sinds 3 maanden geen contact meer met Wij Eindhoven. Andere organisaties kent de respondent niet. Ze weet wel dat er meidenmiddagen worden georganiseerd in wijkcentrum de Dommel, maar ze weet niet wie dat organiseert.

De respondent zou graag willen zien dat er bij haar in de buurt meer speeltuintjes komen zonder hondenpoep. Hier heeft ze last van, vooral als haar dochtertje buiten speelt en onder de poep terug komt.

'Nou ze kunnen daar gewoon niet meer spelen, omdat ze continu onder de poep zitten. Dat vind ik wel zo vervelend die poep. Ik ruim zelf juist omdat ik dat zo mee maak altijd de poep van mijn hond op.'

Resultaten M1

Respondent M1 geeft aan dat zij er geen behoefte heeft om een bijdrage te leveren aan de contacten en activiteiten in de straat. Dit is het gevolg van een conflict tussen haar en haar buurtgenoten. Ze geeft aan dat ze de manier waarop mensen vroeger voor elkaar klaarstonden, mist in de huidige maatschappij. Zij wijt dat gemis echter ook deels aan haarzelf.

De respondent is ook van mening dat veel van de problemen die tegenwoordig op het gebied van integratie en samenwerking binnen straten en wijken zijn ontstaan aan de politiek en diens (nieuwe) regels te wijten is.

Wat betreft de veiligheid geeft zij aan dat zij overdag met een veilig gevoel door de straten en door het park loopt, maar zodra het donker is, doet zij dit enkel nog wanneer zij in de aanwezigheid van haar hond is. Één van de redenen hiervoor is dat haar dochter in het verleden regelmatig in het donker is lastig gevallen door bepaalde groepen jongemannen.

Zij geeft aan dat zij graag van verschillende nationaliteiten wil leren en zij is ook van mening dat zij daar als mens een mooier persoon van wordt. In de wijk is dit volgens haar echter niet mogelijk. Wanneer er wordt gevraagd naar de contacten die zij heeft in de wijk, blijkt dat zij hier minder terughoudend is dan wanneer het gaat om de contacten in de straat. Mede door haar vrijwilligerswerk in het buurtcentrum komt zij met meer mensen in contact van in en buiten de wijk. Als positieve ervaringen in de wijk noemt zij vooral de bereikbaarheid en beschikbaarheid van de winkels op het nabij gelegen Frans Leharplein.

Als negatieve ervaring noemt zij de schietpartij die in de zomer van 2014 heeft plaatsgevonden. Deze schietpartij heeft er wel voor gezorgd dat zij zich angstiger en minder veilig voelde.

In de wijk ziet zij veel verschillende nationaliteiten, maar zij merkt niet dat deze nationaliteiten een duidelijke rol spelen in de wijk. Echte contacten met mensen van andere nationaliteiten heeft zij niet echt.

In eerste instantie ziet de respondent M1 geen duidelijke samensmelting van culturen en nationaliteiten in de wijk. Zo noemt zij het wijkcentrum op waar voor allerlei culturen eigen zalen met eigen bijeenkomsten worden georganiseerd. Wanneer de interviewer opmerkt dat zijzelf heeft gezien dat dit in de praktijk wel door elkaar loopt, geeft de respondent aan dat er dus toch een vorm van samensmelting is en dat het wijkcentrum hier dan een goede rol in speelt.

Wanneer de respondent kijkt naar de samensmelting van nationaliteiten bij de jeugdigen in de wijk, ziet zij dat hier wel duidelijk een geval is. Zij noemt op dat er veel activiteiten worden georganiseerd voor kinderen van de basisschool en dat in de tijd dat haar dochters nog naar de basisschool gingen die samensmelting ook al duidelijk merkbaar was.

De respondent merkt wel kritisch op dat er voor jongeren die naar de middelbare school gaan, geen of nauwelijks meer activiteiten worden georganiseerd. De dochter van de respondent haakt hier ook op in en noemt het jongerencentrum op het Kastelenplein als voorbeeld voor hoe het hier in de wijk ook zou moeten. De dochter geeft aan dat zij veel op straat heeft rond gezworven, maar denkt dat wanneer zij een jongerencentrum vlakbij had gehad waar zij 's avonds terecht kon, dat rondhangen veel minder of helemaal verdwenen was geweest.

Op de vraag wat de respondent graag anders zou willen zien ten opzichte van hoe culturen hier in de wijk met elkaar omgaan, antwoordt zij dat zij meer terug zou willen zien van het sociale karakter wat vroeger in de wijken meer aanwezig was. Vroeger stonden mensen meer voor elkaar klaar en dat ziet zij nu niet meer. Als mogelijke verklaring geeft zij hiervoor het beleid van de politiek en de gestelde

strengere regels voor mensen met een bijstandsuitkering. Volgens haar zorgen deze strenge regels ervoor dat mensen met zo'n uitkering alleen nog maar bezig zijn om hun eigen spullen en hun eigen leven te beschermen en daardoor ook geen mogelijkheid meer hebben om voor anderen klaar te staan.

Als de interviewer vraagt naar organisaties waar de respondent mee bekend is, wordt gelijk WIJ Eindhoven genoemd. De respondent maakt van het aanbod van WIJ Eindhoven gebruik en heeft tweewekelijks contact met iemand van deze organisatie. De respondent ziet en merkt dat deze organisatie het ontzettend druk heeft vanwege de nieuwe regels die zijn ingesteld en merkt kritisch op dat dit uiteindelijk weer ten koste zal gaan van de burgers die hulpbehoevend zijn.

De respondent is niet bekend met initiatieven die in de wijk worden gehouden die bijdragen aan meer integratie van verschillende culturen in de wijk. Zij geeft ook aan dat zij daar op het moment van het interview nog niet aan toe is, omdat zij mentaal nog niet zo sterk is. Zij geeft wel aan dat wanneer zij er klaar voor is, haar dit wel leuk lijkt om aan mee te werken. Zij vindt het leuk om te zien hoe mensen samen komen en wil daar graag aan bijdragen.

Op de vraag wat de respondent denkt dat positief bijdraagt aan de integratie, antwoordt zij dat het wijkcentrum daar een belangrijke rol in speelt en dat er bijvoorbeeld meer dingen georganiseerd kunnen worden voor vrouwen met kinderen. Ook vindt zij dat het belangrijk is dat mensen open staan voor elkaar. De respondent geeft aan dat er een bepaalde groep mensen in de wijk is die niet open staan voor andere culturen. Zij vindt niet deze groep de integratie in de wijk tegenwerkt, maar vindt wel dat zij ook geen positieve bijdrage leveren aan de integratie.

Resultaten M2

Respondent M2 woont ongeveer drie jaar in de Bennekel. Zij heeft een lange tijd in de ziektewet gezeten en ontvangt tegenwoordig een ww-uitkering.

Op de vraag of de respondent een bijdrage levert hier in de straat geeft zij aan dat zij zelf geen bijdrage levert. Zij merkt vervolgens op dat er laatst mensen aan de deur zijn geweest voor een soort burens voor burens project en dat zij daar meer over te weten zou willen komen. De mensen die zij had gesproken hadden aangegeven dat zij meer informatie in de buurtkrant kon vinden, maar hier heeft zij niks meer in kunnen vinden. De respondent zou hier graag meer over willen weten en vindt een dergelijk initiatief positief en zou hier graag aan mee willen werken.

Over het onderwerp veiligheid vertelt de respondent dat zij zich helemaal veilig voelt in de wijk. Zij geeft aan dat zij met een gerust hart 's avonds alleen een wandeling door de straat maakt.

“Ik voel me hier gewoon veilig. Ik ga 's avonds ook met een gerust hart alleen een wandeling door de straat maken.”

De respondent heeft een goed contact met haar buurvrouw en met een gezin verder uit de straat. Zij geeft aan verder geen behoefte te hebben aan meer contacten in de straat, omdat zij al genoeg contacten buiten de wijk heeft.

Als positief punt noemt de respondent op dat zij eigenlijk alles voor de deur kan laten staan zonder dat het gestolen was. Zo laat zij ook haar fiets zonder slot in de voortuin staan en deze wordt dan ook niet gestolen.

“Ja, ik laat hier ook mijn fiets zonder slot voor de deur staan.”

De respondent merkt op dat er eenmaal een snorscooter is gestolen uit de voortuin, maar geeft hier ook de verklaring voor dat deze snorscooter al lang in de voortuin stond en de respondent en haar gezin ook zes weken op vakantie waren. De respondent denkt daarnaast dat er wel enige vorm van sociale controle is binnen de straat waar zij woont.

De respondent noemt twee negatieve punten op die zij in de straat meemaakt, namelijk dat er veel te hard wordt gereden in de 30-kilometer zone die geldt en dat het Frans Leharplein, zeker in het weekend, chaotisch is als zij er met de auto moet rijden.

Op de vraag wat verschillende nationaliteiten voor rol spelen binnen de straat antwoordt zij dat er veel buitenlandse mensen wonen. De respondent ervaart dit niet als negatief en geeft ook een voorbeeld van Marokkaanse mensen verderop die altijd aardig zijn, groeten en waar zij en haar gezin ook binnen kunnen lopen.

De respondent heeft met haar partner wel bewust gekozen om hun kind naar de peuteropvang en basisschool in de naastgelegen wijk Hanevoet te laten gaan. Op de opvang en school in de Bennekel zitten voor 99% kinderen van buitenlandse komaf geeft zij aan. Zij en haar partner vinden het geen probleem dat hun kind met buitenlandse kinderen omgaat, maar zijn bang dat hun kind het taalgebruik van de buitenlandse kinderen overneemt en dat willen zij voorkomen door hun kind naar een meer gemengde opvang en basisschool te sturen.

De respondent geeft aan dat zij in de wijk ook geen bijdrage geeft, maar dat zij wel meerdere contacten in de wijk heeft.

Als positieve punten in de wijk noemt zij op dat alles goed bereikbaar is en dat zij fijne wandelmogelijkheden heeft om er met de hond op uit te gaan.

Bij de vraag hoe de kijk van de respondent is op de verschillende nationaliteiten die in de wijk aanwezig zijn, geeft zij aan dat de wijk vrij gemengd is. Zij geeft aan dit ook logisch te vinden, omdat er nu eenmaal best veel mensen van buitenlandse komaf in Nederland wonen.

“Ja, het is vrij gemengd. In deze wijk zie ik veel buitenlanders, maar ik denk dat dat eigenlijk in alle wijken wel is, want er wonen nu eenmaal best veel buitenlanders in Nederland”

De respondent ziet de gemengde wijk wel als iets positiefs en geeft ook aan dat wanneer nationaliteiten gescheiden zouden worden in wijken dit de integratie bemoeilijkt. Zij vindt het positief dat iedereen met elkaar leeft en geeft ook aan dat wanneer dit niet het geval is verschillende groepen sneller samen komen.

De respondent geeft in eerste instantie aan dat zij niet echt een samensmelting in de wijk ziet, omdat zij daar niet echt op let. Als zij er verder over na gaat denken noemt zij wel een Marokkaanse kroeg die in de straat gevestigd is waar bijna alleen mensen van buitenlandse komaf te vinden zijn. De respondent vervolgt dat het echter geen probleem is om daar als Nederlander binnen te lopen en dat zij dan ook niet raar wordt aangekeken.

Door haar kind komt de respondent ook wel eens in contact met andere ouders met hun kinderen. Haar kind is ook totaal niet bezig met waar iemand anders vandaan komt. Zij geeft ook aan dat zij dit mooi en goed vindt om te zien.

Op de vraag wat de respondent anders zou willen zien ten opzichte van contacten tussen de verschillende culturen en nationaliteiten antwoordt zij dat zij graag zou zien dat Nederlanders wat meer van de gastvrije en open houding van andere culturen over zouden nemen.

De respondent heeft geen verwachtingen van bewoners uit de wijk en de straat, maar geeft wel aan dat zij het waardeert als haar directe buren bij overlast naar de respondent toe komen in plaats van direct de politie te bellen. De respondent geeft aan dat hier ook goede contacten en afspraken over zijn met haar directe buren.

De respondent benoemt vervolgens nogmaals dat zij het jammer vindt dat de mensen die laatst bij haar aan de deur waren voor het Buren voor Buren project geen verdere informatie hebben gegeven en dat zij deze ook niet terug heeft kunnen vinden in de wijkkrant. De respondent geeft aan dat zij juist graag mee zou werken aan een dergelijk initiatief en er ook voor open staat om iets voor de mensen in haar straat of wijk te doen wanneer zij hulp nodig hebben. Zij denkt ook dat de mensen die zij verder kent in de wijk open staan voor een dergelijk initiatief.

“Een keer helpen met boodschappen doen of een keer de tuin doen of ehh, zoiets weet je wel. Of de auto poetsen, noem maar op. Van die dingetjes die oude mensen bijvoorbeeld niet meer goed zelf kunnen. Of mensen die vier kinderen hebben. Die moeilijk de deur uit kunnen met die vier kunnen. Ja, zoiets.”

De respondent is niet goed op de hoogte van verschillende activiteiten die worden georganiseerd in de wijk. Ze weet wel dat er rondom kerst een marktje wordt georganiseerd en heeft het idee dat er in het wijkcentrum ook een aantal activiteiten voor jongeren en ouderen worden georganiseerd. De respondent geeft tevens aan wel op de hoogte te zijn van de activiteiten die rondom Halloween en sinterklaas worden georganiseerd voor kinderen en wil hier in het komende jaar ook aan mee doen met haar kind. Daarnaast noemt de respondent ook nog dat zij afgelopen voorjaar heeft gezien

hoe er planten en dergelijke werden uitgedeeld aan mensen om de voortuin op te vrolijken. Afgelopen voorjaar was de tuin van de respondent niet in orde om hier aan mee te werken, maar zij hoopt dat deze activiteit komend voorjaar weer plaats zal vinden.

De respondent heeft geen kennis van welke organisaties er in de wijk actief zijn. De interviewer vertelt haar wat over de activiteiten die vanuit WIJ Eindhoven en de buurtinfowinkel georganiseerd worden. Zij antwoordt vervolgens dat zij wel weet dat er een straatkamer in de wijk aanwezig is of was. De respondent weet niet wat daar precies gedaan wordt, maar weet wel dat dit echt bij de wijk hoort. Tevens benoemt de respondent dat zij in haar brievenbus een informatieblaadje heeft gekregen over een koffieochtend in het wijkcentrum die sinds kort van start is gegaan. De respondent geeft aan hier ook wel eens heen te willen gaan met haar kind.

De respondent vertelt dat er in de wijk de Kruidenbuurt in Eindhoven een initiatief is waar mensen met een laag inkomen voor een lage prijs kunnen komen eten. Het eten wordt ook verzorgd door mensen die zelf in een uitkering zitten, vertelt zij. Zij geeft aan dat zij graag zou zien dat dat in de Bennekel ook van de grond komt. En zij gelooft ook dat een dergelijk initiatief positief zal werken op de integratie. In de Kruidenbuurt zag de respondent al dat mensen daar vaak een praatje gingen maken of bij iemand aan tafel gingen zitten die alleen zat.

“Sowieso, omdat het al een gemengde wijk is dus dan gaan er al Nederlanders naartoe en buitenlanders naartoe en als je dan zit te eten, maak je ook wel eens een praatje. En ja, dat zou wel kunnen helpen.”

De respondent voegt ook toe dat zij graag zou zien dat er meer activiteiten komen voor mensen van haar leeftijd. Zij ziet nu vooral dat er activiteiten voor jongeren en ouderen worden georganiseerd en dat er andere leeftijdscategorieën nauwelijks of niks te doen valt. De respondent denkt dat wanneer er meer activiteiten voor alle leeftijdscategorieën zijn, er makkelijker contact kan worden gemaakt tussen mensen. De drempel is dan minder hoog, zo geeft zij aan. De respondent ziet hier wel verschil in in vergelijking met vroeger. Zij geeft aan dat er tegenwoordig niet meer zomaar wordt aangebeld bij mensen en denkt dat mensen tegenwoordig toch een duwtje in de rug moeten krijgen om dat contact te maken.

De respondent vertelt ook dat zij denkt dat veel mensen toch een beetje einzelgängers zijn en dat zolang er geen uitnodiging tot contact is, zij ook geen initiatief tot contact zullen nemen. De respondent ziet ook dat een taalbarrière voor problemen kan zorgen als het gaat om het onderwerp integratie. Zij heeft dit zelf gezien toen zij met haar kind bij babyspelen was. Zij vond het jammer om te zien dat veel buitenlandse vrouwen die daar waren de Nederlandse taal niet goed beheersten en daarom ook vooral met elkaar aan het praten waren. Dit vond de respondent ook niet uitnodigend om met deze vrouwen in contact te raken en koos er dan toch voor om zelf ook contact te zoeken met de daar aanwezige Nederlandse vrouwen. Zij ziet graag dat mensen worden aangemoedigd om de Nederlandse taal te spreken zodat zij de taal ook beter kunnen leren op die manier.

De respondent ziet verder graag dat er een betere communicatie komt omtrent het burenhuis project en denkt dat een wijkkrantje dat in meerdere talen wordt verspreid ook bij kan dragen aan een betere Nederlandse taalontwikkeling van mensen met een andere nationaliteit. De respondent zou dit niet afschrikken en zou dat juist zelf ook interessant vinden om te kijken hoe andere talen in elkaar zitten en denkt daar zelf ook van te kunnen leren.

Ook geeft de respondent nog haar mening over de geplande bouw van de seniorenflats voor Turkse ouderen in de Bennekel. Zij geeft aan dat zij zelf niet snapt waarom mensen daar op tegen zijn, maar zegt vervolgens dat mensen misschien een onveilig gevoel krijgen als er op een bepaalde plek veel Turkse of Marokkaanse mensen zijn.

Als afsluiter geeft de respondent aan dat zij voordat zij hier kwam wonen ook in de wijk Tongelre in Eindhoven heeft gewoond en dat zij veel liever in de Bennekel woont. Zij vindt deze wijk uitnodiger, ervaart dat zij hier nooit raar wordt aangekeken en heeft het gevoel dat iedereen elkaar in de Bennekel wel accepteert. Deze punten vond zij niet terug in de wijk Tongelre.

“Ja, ik vind deze wijk ook veel uitnodiger ofzo. Je wordt nooit raar aangekeken op straat. En iedereen accepteert iedereen wel. “

Resultaten N1

De geïnterviewde voelt zich nog wel prettig in de wijk, maar een echt veilig gevoel heb ik nooit gehad met al dat hang jeugd op straat.

Als mijn kleinkinderen hier rondlopen dan ben ik voorzichtig. Zij vragen me ook of zwarte piet hier rondloopt. De respondent denkt weinig in oplossingen, ik ben de zoveelste die dingen vraagt maar er komt weinig actie, terwijl er veel word gepraat.

“Iedereen die tegen mij hoi zegt zeg ik hoi terug, ik heb niks geen afkeer tegen die mensen. Maar goed je ziet steeds meer van die jongere op straat, die roepen tegen je, wat ben je toch een.. rare vent, rot hond enzovoorts. Daar wordt je niet vrolijk van, kijk je probeert toch fatsoensnormen toe te passen. Als je uitgescholden wordt voor tyfus opa, ja dan denk ik wel eens wat doe ik hier ja, je moet er mee leven..”

Er werden en worden zeker leuke activiteiten georganiseerd, een barbecue, sinterklaasfeest en carnaval. Maar het wordt allemaal wat meer van hun en niet meer van ons. Ik blijf wel naar de carnaval gaan maar zo’n barbecue in groepen waar ik schaapsvlees moet eten, dat toch liever niet. Meneer had wel gehoord van WIJ Eindhoven en was ook op de hoogte van de activiteiten maar had toch het idee dat het meer proberen was en dat er groepen bleven.

De respondent neemt wel deel aan het carnavalsfeest ieder jaar. Of er behoefte was om samen eens te kaarten in het buurthuis waar hij met Nederlandse vrienden wekelijks zit, is wel het geval. Dat zou hij wel mooi vinden. Ook de barbecue daar namen ze deel aan maar op een gegeven moment vond hij dit niet meer relevant, te veel groepen en de nadruk lag op andere culturen, het eten van ander vlees enzovoorts.

De respondent groet iedereen, maar is zich steeds meer bewust van harde woorden die geroepen worden. Hij heeft goed contact met wat buurtbewoners en een vrienden clubje die ze wekelijks in het buurthuis ontmoeten om wat te kaarten. Maar waar ze dan ook samen mee een biertje drinken op de carnaval.

*“Meer Nederlanders hier laten wonen, wordt het een stuk rustiger van”
“Logisch dat ook zij hun geloof uitten, maar de onderdanigheid die ze hun vrouwen opleggen, die vrouwen mogen niks!”*

Sommige mensen kunnen nog geen a-z lezen, als ik dat zie bij mijn kleinkinderen op school, die ouders kunnen de nieuwsbrief niet eens lezen. Het opvoeden is dan ook niet op een lijn lijkt me zo.

Positieve ervaringen

- Lekker kaarten op zaterdag in een openbare gelegenheid.
- Als de nood aan de man is helpen mensen elkaar zie ik
- Ik neem soms deel aan carnaval en dat is best leuk

Negatieve ervaringen

- Uitgescholden worden als ik met de hond langs loop
- Het feit dat zij niet hoeven te werken voor hun centen, en dat ze dat dan uitten door aan mij te vragen waarom ik zo vroeg wegga iedere ochtend.
- Hangjongeren overal met sigaretten, joints en bier.

Resultaten N2

De geïnterviewde respondent voelt zich op en top veilig in de wijk, maar vernoemt ook dat criminaliteit overal voorkomt. En dat hij om 3 uur s' nachts ook liever niet op straat komt. Maar dat refereert naar heel Eindhoven. Niet naar deze wijk of bijvoorbeeld deze straat. Want je hoeft maar net de verkeerde tegen te komen.

Het toezicht op kinderen is steeds individualistischer, wat hij natuurlijk ook als nadeel ziet. Maar hangjongeren zijn overal, en zo nu en dan vinden zij wel weer een hangplek hier of daar, maar door een paar keer de politie te bellen ben je daar zo vanaf, tja dat is op stratum enzovoorts toch ook zo, vind hij. Hij heeft er geen last van en voelt zich hartstikke veilig in de straat.

Natuurlijk is hij wel minder vaak op pad in de hele wijk, dus hij geeft ook aan dat hij wel hoort dat het in andere buurten iets anders gaat, maar dan nog vind hij het niet noemenswaardig.

“Om 3u snachts, tja dan kom je een paar vervelende dronken mannekes tegen en krijg je gewoon een knal voor je kop, maar ja dat is overal in Eindhoven dat heeft niks te maken met onze wijk”

Frans Leharplein daar zitten wel eens dronken dronkenlappen, en ook hangjongeren. Of ik daar echt last van heb, ik zou ze graag weg willen. Ze passen gewoon niet in het straatbeeld, zo laveloos dat ze daar liggen.

Hoort weinig van activiteiten maar heeft er ook absoluut geen belang bij. Mede doordat hij met het vuilnis probleem ook bij het platform is geweest en daar totaal geen aansluiting vond. Maar dus ook geen behoefte aan. De wijkblaadjes die ze dan ontvangen gaan gelijk de prullenmand in maar dat zijn er niet veel. Er is wel een leuk festival, het beethovenfestival is wel leuk, is puur de Bennekel maar erg kleurrijk en gezellig.

“Ik ga dat zelf oplossen en niet bij zo'n breiclub zitten.”

Met de burens zeggen we wel gedag, maar ik ben wel echt een individu, ik ga niet iedere 2 weken op de koffie, dat hou ik prettig af, niet dat ze niet leuk zijn, daar heb ik gewoon geen behoefte aan.

“Je moet hier in de zomer eens kijken wat die Afrikaanse dames aanhebben, hartstikke kleurrijk hoor.”

Ik vind het leuk als iemand een praatje maakt, en bijvoorbeeld zijn waardering uitspreekt over mijn gedane werk als ik in de tuin bezig ben. Ik zeg tegen iedere dag goeiendag en maak ook de inrit van de burens sneeuwvrij hoor. En je ziet ook als je dat jaren blijft doen, dat pikken ze op hoor.

“Overal waar goede mensen zijn, zijn ook slechte”

Hele negatieve ervaringen dus met de gemeente over dat verdomd vuilnis voor 2 jaar lang. Er komen wel buurtbewoners die mij daarvoor bedanken. Als ik in de tuin ben heb ik wel eens een gesprek met iemand, dat vind ik wel positief.

Ik heb ook negatieve ervaringen, er was een groep hangjongeren toen ik nog aan die overkant woonde, die blowde me de hal uit. Na een paar keer bellen was dat opgelost.

Op de vraag of hij organisaties hier in de buurt kende was zijn antwoord 'organisaties, wat zijn dat? Zijn die actief hier? Ik ken alleen de woningbouw en die kennen mij ook in verband met het vuilnis.'

Organisaties, wat zijn dat? Zijn die actief hier? Ik ken alleen de woningbouw en die kennen mij ook

Hij is tevreden in de wijk. Hij zou alleen niet willen dat het met het vuilnis weer begint. Hij geeft aan het prima naar zijn zin te hebben.

H5 Conclusie

In dit onderzoek hebben de onderzoekers gekeken naar hoe de integratie verloopt in de wijk de Bennekel, in Eindhoven. Dit onderzoek is gedaan aan de hand van hoofd- en deelvragen. Door voorgaande onderzoeken te bestuderen en bewoners van de Bennekel te interviewen is er antwoord gegeven op deze hoofd- en deelvragen. Hieronder in de conclusie volgen de hoofd- en deelvragen met de antwoorden zoals die uit het onderzoek naar voren zijn gekomen.

De geformuleerde hoofdvraag van dit onderzoek is als volgt: *Hoe ervaren de inwoners in de Bennekel de integratie in hun wijk?*

Om antwoord te kunnen geven op deze vraag, zal er eerst gekeken moeten worden naar de antwoorden op de deelvragen die op basis van de resultaten uit het vorige hoofdstuk naar voren zijn gekomen.

De eerste deelvraag *Wat zoeken de bewoners in het contact met anderen in de wijk?*

De respondenten geven allemaal aan dat zij geen behoefte hebben aan diepgaande, sociale contacten met anderen in de wijk.

Er is wel een verschil te zien in de redenen waarom de respondenten geen behoefte hebben aan deze vorm van contact. Drie van de zes respondenten geven aan dat zij buiten de wijk al voldoende sociale contacten hebben vanuit vrienden en/of familie. Één respondent geeft aan dat er gewoon geen behoefte is aan sociaal contact en dat deze de voorkeur geeft aan een individueel leven. Ook wordt er door één van de respondenten aangegeven dat deze problemen heeft gekregen met de uitkering door roddels uit de straat. Dit weerhoudt de respondent er van om nog sociale contacten aan te gaan in de wijk.

Onder het merendeel van de respondenten is te zien dat zij wel contacten hebben met naaste burens en incidenteel met andere personen uit de wijk. Deze contacten zijn vooral oppervlakkig in de vorm van een groet of een kort praatje. Één van de respondenten geeft aan dat het wandelen met de hond wel uitnodigt tot oppervlakkige contacten in de wijk. Een andere respondent ervaart door haar kind meer contact met anderen, maar dit blijft oppervlakkig.

Bewoners zijn niet op zoek naar diepgaande, sociale contacten in de wijk. Zij zoeken deze contacten liever in hun eigen sociale netwerk dan in de wijk. Meer dan de helft van de respondenten geeft aan dat zij het prima vinden om elkaar te groeten of om een kort praatje te maken, maar daar blijft het bij.

De tweede deelvraag *Wat vinden bewoners belangrijk in het contact met anderen in de wijk?*

Het merendeel van de respondenten geeft aan dat zij vooral waarde hechten aan oppervlakkige contacten in de wijk. Elkaar groeten of een kort praatje maken is voldoende. Twee van de zes respondenten geeft aan dat zij graag zien dat het contact tussen buurtbewoners verbeterd ten opzichte van jaren terug. Zij vinden het belangrijk dat men als burens voor elkaar klaar staat en zijn van mening dat er op die manier ook meer en beter contact is onderling in de wijk.

Één van de respondenten vindt het fijn dat diens burens zelf aan de deur komen bij het ervaren van overlast door de respondent in plaats van dat de burens bijvoorbeeld de politie bellen.

Korte praatjes en het groeten naar elkaar blijkt belangrijk te zijn voor alle respondenten. Bij alle respondenten is te zien dat zij een goed contact hebben met de burens.

De derde deelvraag *Hoe kijken bewoners tegen de veiligheid in hun wijk aan?*

Alle respondenten geven aan dat zij zich overdag veilig voelen in de wijk. Zij kunnen gaan en staan waar zij willen zonder dat zij door een gevoel van onveiligheid worden belemmerd. Wanneer het echter donker is, zijn verschillen te ontdekken in de mate van veiligheid van de verschillende respondenten. Twee van de zes respondenten geven aan dat zij ook 's avonds in het donker met een gerust hart alleen over straat lopen, waarbij één respondent wel de opmerking maakt dat deze niet om drie uur 's nachts over straat wil lopen. Deze respondent ziet dit echter niet als een probleem van de wijk, maar meer als algemeen probleem van Eindhoven. En doelt hiermee op dronken mensen die op dat tijdstip vaker buiten zijn te vinden.

De helft van de respondenten geeft aan dat zij zich 's avonds alleen in het bijzijn van de hond veilig voelen. De redenen hiervoor komen voort uit verschillende ervaringen; overvallen op het Frans Leharplein, de aanwezigheid van hangjongeren of een dochter die in het verleden is lastig gevallen op straat 's avonds.

De bewoners in de wijk ervaren dus een verschil in hun gevoel van veiligheid overdag en hun gevoel van veiligheid 's avonds. Hierbij kan gesteld worden dat de bewoners zich overdag allen veilig voelen, maar dat er 's avonds bij de meeste bewoners een gevoel van onveiligheid heerst.

De vierde deelvraag *Welke mogelijkheden en beperkingen zien de bewoners ten aanzien van de integratie in hun wijk?*

Vijf van de zes respondenten zien geen duidelijke problemen als het gaat om de integratie. Één respondent geeft aan dat deze graag ziet dat er meer Nederlanders in de wijk komen wonen, zodat het rustiger wordt. Deze respondent vindt het ook naar om te zien dat de onderdrukking van vrouwen uit andere culturen duidelijk te zien is.

De helft van de respondenten ervaart problemen op het gebied van taal als het gaat over integratie en contact met mensen van andere nationaliteiten. Zij geven ook aan dat zij graag zien dat mensen die de Nederlandse taal niet goed beheersen, moeite doen om de taal beter te beheersen. Twee van de zes respondenten geeft aan hun naaste burens of bewoners uit de flat te helpen met taalproblemen.

Er worden suggesties gegeven door twee van de zes respondenten om meer in te zetten op activiteiten in de buurt. Zij zijn van mening dat activiteiten mensen dichterbij elkaar brengen en de contacten en integratie op die manier worden bevorderd. Om een groter publiek te bereiken voor deze activiteiten denkt één respondent dat de aankondiging van activiteiten in meerdere talen verspreid kan worden.

De respondenten zien genoeg mogelijkheden om de integratie in de wijk te bevorderen. Verschillende activiteiten kunnen de contacten en dus de integratie bevorderen. Als grootste beperking wordt de kennis van de Nederlandse taal genoemd.

Terugkomend op de hoofdvraag *Hoe ervaren de inwoners in de Bennekel de integratie in hun wijk?*

Vijf van de zes respondenten zien geen problemen wat betreft de integratie in de wijk. Deze respondenten zien wel mogelijkheden voor verbetering van de integratie, maar ervaren de integratie zoals deze nu is niet als een probleem.

Aanbevelingen

In de probleemanalyse wordt al verteld dat het spreken van de Nederlandse taal belangrijk is om goed te kunnen integreren in de Nederlandse samenleving. Uit het kwalitatieve onderzoek is naar voren gekomen dat de respondenten een gebrek aan kennis van de Nederlandse taal als grootste struikelblok zien als het gaat om beperkte integratie in de Bennekel. Reden dus om in deze wijk taalprojecten op te gaan zetten die goed toegankelijk zijn voor mensen met een beperkte kennis van de Nederlandse taal.

Binnen wijkcentrum De Dommel is hiervoor al een initiatief genomen genaamd 'samen op weg' (zie verslag in bijlagen). Het initiatief is pas net gestart, maar zoals het er nu naar uitziet geeft dit goede resultaten en geeft dit zeker aanleiding om meer van dergelijke initiatieven op te zetten. Voor deze initiatieven kan ook gebruik gemaakt worden van de welwillendheid van de inwoners van de wijk. Uit de resultaten komt naar voren dat een deel van de respondenten hun burens of mensen uit de straat al helpen met onduidelijkheden op Nederlands taalgebied. Op die manier kan niet alleen de integratie verbeterd worden, maar wordt gelijk ook een stap in de goede richting gezet als het gaat om participatie.

Dan is er nog de bekendheid en werkwijze van WIJ Eindhoven. Slechts een derde deel van de respondenten is bekend met deze organisatie, terwijl zeker nu met het oog op de participatiemaatschappij en het ontstaan van multidisciplinaire wijkteams WIJ Eindhoven bij veel meer mensen bekend zou moeten zijn. WIJ Eindhoven kan als verbindende schakel optreden tussen mensen uit de buurt die enerzijds problemen hebben en anderzijds over competenties beschikken om weer anderen met hun problemen te helpen. Zo kunnen integratie en participatie ook weer bevorderd worden.

In de probleemanalyse komt ook een stuk naar voren als het gaat om veiligheid in de wijk. Onderzoeken en cijfers tonen aan dat de veiligheid in de Bennekel niet optimaal is (Platform 31, 2008) en dit komt ook naar voren in de onderzoeksresultaten. Met name in de avond neemt het gevoel van veiligheid af onder de respondenten. De meesten willen alleen nog naar buiten als zij in de aanwezigheid van hun hond zijn.

Uit de probleemanalyse komt naar voren dat dit met name komt door een gebrek aan sociaal-economisch perspectief. (Platform 31, 2008) Nu is een dergelijk perspectief niet direct op te lossen, maar extra aandacht aan veiligheidsbevorderende initiatieven in de wijk kunnen het gevoel van veiligheid onder bewoners wel verbeteren. Uit de resultaten blijkt ook dat een respondent hier zelf al een aanbeveling voor geeft; namelijk het beschikbaar maken van een hangplek voor jongeren in de leeftijd twaalf tot achttien jaar. De respondent geeft aan dat op die manier groepsvorming op straat wordt tegengegaan. De respondent maakt een vergelijking met de faciliteiten in het jongerencentrum op het Kastelenplein en ziet dat daar in de omgeving minder jongeren 's avonds op straat aanwezig zijn. Dit kan zeker een positieve bijdrage geven aan het gevoel van veiligheid 's avonds in de Bennekel.

Door meerdere onderzoeken wordt gewezen op de achteruitgang van de integratie in de Bennekel ten opzichte van andere wijken. Voor de onderzoekers is het niet mogelijk geweest om te onderzoeken wat de redenen zijn van deze achteruitgang.

In de probleemanalyse komt naar voren dat de aanwezigheid van sociale contacten in een wijk de sociale cohesie positief beïnvloedt. (Veen, 2010) Uit de resultaten van dit onderzoek blijkt dat geen van de respondenten behoefte hebben aan diepgaande sociale contacten in de wijk. Dit gegeven zou mogelijk een verklaring kunnen zijn voor de betreffende achteruitgang in integratie die in andere onderzoeken naar voren komt. Nieuw onderzoek naar de behoefte aan sociale contacten in wijken in Eindhoven is aan te raden om tot nieuwe inzichten te komen.

In de probleemanalyse komt naar voren dat wanneer het aandeel niet-westerse allochtonen in een wijk hoger is mensen minder sociale contacten onderling hebben. In zekere zin komt dit overeen met de resultaten uit het onderzoek, daaruit blijkt namelijk dat alle respondenten aan hebben gegeven dat zij geen behoefte hebben aan diepgaande sociale contacten. Hier kan wel een kanttekening geplaatst worden, de respondenten geven namelijk aan dat zij graag oppervlakkig sociaal contact hebben in de vorm van een kort praatje of een groet. En bijna allemaal geven ook aan dat zij goed contact hebben met hun buren en ook het hebben van een hond komt naar voren als motivator voor oppervlakkige sociale contacten. Op een respondent na geven allen ook aan dat zij geen problemen hebben met de vele, verschillende culturen die de Bennekel rijk is.

Vanuit de probleemanalyse blijkt dat de veiligheid in de Bennekel niet optimaal is en dit is wel iets dat ook naar voren komt uit de resultaten. Overdag voelt iedereen zich veilig, maar zodra het donker wordt, voelen velen zich minder veilig en niet op hun gemak wanneer zij alleen buiten zijn. Het hebben van een hond vergroot het gevoel van veiligheid in het donker.

Een betere kennis van de Nederlandse taal voor mensen van buitenlandse komaf draagt positief bij aan de integratie. Dit wordt door alle respondenten ook aangegeven als belangrijkste belemmering voor de integratie in hun wijk. Toch ervaren de bewoners over het algemeen geen echte problemen over de integratie in hun wijk. Zij hebben suggesties voor verbetering, maar zijn niet ontevreden met de huidige gang van zaken.

Voor de interviews zijn er bezoeken gebracht aan verschillende organisaties waaronder Turk-Odak. Het viel op dat er bij Turk-Odak vooral Turkse mensen, één mevrouw uit Nederland en één mevrouw uit Curaçau aanwezig waren. Zowel bij de Turk-Odak als bij de Antilliaanse club zijn ook andere nationaliteiten van harte welkom. Echter komen er zelden andere nationaliteiten. Er wordt in de interviews aangegeven dat er behoefte is aan meer activiteiten, waardoor de contacten in de buurt en integratie kunnen worden verbeterd. Er zijn al heel veel activiteiten in de Bennekel. Een vervolgonderzoek kan uitwijzen waarom bewoners niet naar de bestaande activiteiten gaan. Ook kan vervolgonderzoek uitwijzen waarom er geen andere nationaliteiten komen naar bijvoorbeeld Turk-Odak. Hierbij kan worden onderzocht of dit aan de naam ligt, dat er teveel verschillende clubs zijn of dat de bewoners niet van het bestaan van de club afweten.

Een aantal respondenten hebben aangegeven zich niet veilig te voelen in het donker op straat. In het theoretisch kader staat een stuk over de wijk Schiedam in Rotterdam. In deze wijk stelden de bewoners zelf een buurtwacht in, die een oplettende en signalerende functie kreeg. Deze buurtwacht zou ook een optie kunnen zijn in de Bennekel, mits er genoeg bewoners zijn die hier iets voor voelen.

Discussie

De relevantie van dit onderzoek voor de maatschappij en specifiek voor de gemeente Eindhoven en organisaties in de Bennekel is te vinden in de behoefte aan sociale contacten van mensen in een wijk. Er kan wel continu gewerkt worden aan sociale contactmomenten voor de bewoners van de wijk, maar wanneer hier nauwelijks tot geen behoefte aan is, is het misschien ook beter om geld en middelen te richten op andere zaken waar meer behoefte aan is. Een grootschalig behoeftenonderzoek onder de inwoners van de wijk kan hier richting aan geven.

Voor de praktijk kan dit onderzoek vooral aanleiding geven tot verdere onderzoeken in zowel de Bennekel zelf als in andere wijken in Eindhoven en andere steden. In de alinea hierboven en binnen het stuk 'aanbevelingen' zijn al suggesties gedaan voor verdere onderzoeken.

Sterke en zwakke punten onderzoek

Een van de sterke punten van het onderzoek heeft te maken met de keuze om de ervaringen van de bewoners van de Bennekel zelf te onderzoeken. Er zijn geen professionals geïnterviewd, maar enkel bewoners. Op deze manier komt naar voren hoe de bewoners zelf de integratie in de wijk ervaren in plaats van dat professionals met een mogelijk gekleurde bril hier hun mening over geven. Dit komt de betrouwbaarheid van de resultaten voor het onderzoek ten goede, maar heeft wel invloed op de validiteit en dus de interpretatie van de onderzoekers.

Door bewust te zijn van deze consequenties voor de validiteit van het onderzoek, hebben de onderzoekers gebruik gemaakt van coderingen binnen de transcripties van de interviews en hebben zij deze door anderen laten onderzoeken op mogelijk onjuiste interpretaties.

Daarnaast is het zelf werven van respondenten zonder tussenkomst van organisaties en belangenverenigingen iets dat positief heeft bijgedragen aan de kwaliteit van het onderzoek. Op deze manier kan er niet worden gezegd dat er in dit onderzoek sprake is geweest van belangenverstrengeling. Tegelijkertijd ligt bij die belangenverstrengeling ook een zwak punt van het onderzoek, omdat een van de onderzoekers zelf afkomstig is uit de Bennekel. De mate waarin dit een zwak punt is, is discutabel, want de onderzoekster heeft zelf geen belangen bij een positieve of negatieve uitkomst van het onderzoek. Maar dit is niet zwart op wit aan te tonen en kan voor andere organisaties en belanghebbenden een reden zijn om te twijfelen aan de betrouwbaarheid van het onderzoek.

Een ander zwak punt dat wel duidelijk naar voren komt is de hoeveelheid respondenten die zijn gebruikt voor dit onderzoek en de mate waarin zij een duidelijk beeld hebben gegeven van de problematiek waarop een antwoord is gezocht. Enkele respondenten hebben het interview vooral gebruikt om hun verhaal te doen en door het gebrek aan deskundigheid en ervaring van de onderzoekers is er in bepaalde gevallen te weinig doorgevraagd op de daadwerkelijke redenen en onderwerpen van het onderzoek.

Daarnaast is het de vraag of de gebruikte respondenten representatief zijn voor alle inwoners van de Bennekel. Er zijn voornamelijk mensen met een Nederlandse nationaliteit geïnterviewd, terwijl andere nationaliteiten in de Bennekel ook in grote getale aanwezig zijn. Op deze manier is de betrouwbaarheid van dit onderzoek discutabel.

Op basis van bovenstaande punten kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de gehele betrouwbaarheid van dit onderzoek. Er bestaan geen twijfels over de eerlijkheid en betrouwbaarheid van de antwoorden van de respondenten, maar door het lage aantal respondenten en het gebrek aan variatie binnen deze groep, kan er op basis van de resultaten en conclusies geen duidelijk en betrouwbaar beeld gegeven worden van de algehele ervaringen van inwoners van de Bennekel.

Bibliografie

boeije, h. (2014). *analyseren in kwalitatief onderzoek*. den haag: boom lemma.

Boeije, H. (2014). *Analyseren in kwalitatief onderzoek; Denken en doen*. Den Haag: Boom Lemma uitgevers.

Buurt in cijfers: Binnenstad. (2014). Opgehaald van [www.eindhoven.buurtmonitor.nl](http://www.eindhoven.buurtmonitor.nl/quickstep/QsReportAdvanced.aspx?report=buurtgegevens):
<http://www.eindhoven.buurtmonitor.nl/quickstep/QsReportAdvanced.aspx?report=buurtgegevens>

Buurtmonitor Eindhoven. (2014, November 12). Opgehaald van Eindhoven Buurtmonitor:
<http://www.eindhoven.buurtmonitor.nl/quickstep/QsReportAdvanced.aspx?report=buurtgegevens>

Dagblad, E. (2014, Juni 18). *Raadzaal Eindhoven ontruimd bij luidruchtig protest*. Opgehaald van Eindhovens Dagblad: <http://www.ed.nl/regio/eindhoven/raadzaal-eindhoven-ontruimd-bij-luidruchtig-protest-1.4409236>

Dagevos, J. G. (2005). *Uit elkaars buurt: De invloed van etnische concentratie op integratie en beeldvorming*. Den Haag: Sociaal Cultureel Planbureau.

Eindhoven, G. (2014, 8 12). *Subsidies*. Opgehaald van www.eindhoven.nl:
<http://www.eindhoven.nl/gemeente/beleid/subsidies.htm>

Eindhovens Dagblad. (2014, Mei 27). Opgehaald van www.ed.nl:
<http://www.ed.nl/regio/eindhoven/ook-eindhovense-gemeenteraad-achter-plan-turkse-senioren-1.4379622>

Eindhovens Dagblad. (2014, Juni 17). Opgehaald van www.ed.nl:
<http://www.ed.nl/regio/eindhoven/raadzaal-eindhoven-ontruimd-bij-luidruchtig-protest-1.4409236>

encyclo.nl. (2013). *beperkingen*. Opgehaald van www.encyclo.nl:
<http://www.encyclo.nl/begrip/beperkingen>

encyclo.nl. (2013). *Bewoner*. Opgehaald van www.encyclo.nl:
<http://www.encyclo.nl/begrip/bewoner>

encyclo.nl. (2013). *Contact*. Opgehaald van www.encyclo.nl: <http://www.encyclo.nl/begrip/Contact>

encyclo.nl. (2013). *Mogelijkheden*. Opgehaald van www.encyclo.nl:
<http://www.encyclo.nl/begrip/MOGELIJKHEDEN>

encyclo.nl. (2013). *Samensmelting*. Opgehaald van www.encyclo.nl:
<http://www.encyclo.nl/begrip/samensmelting>

encyclo.nl. (2013). *Veilig*. Opgehaald van www.encyclo.nl: <http://www.encyclo.nl/begrip/veilig>

Fontys Hogeschool Sociaal werk, & Hofman, J. (2004, September). *Het sociale vermogen van de Bennekel*. Opgehaald van www.rodewauw.nl:
http://www.rodewauw.nl/pdf/Eindrapport_sociaal_vermogen_de_Bennekel.pdf

Forum. (2010). *rechtstaat en integratie*. utrecht: joh enschedé.

Forum. (2010). *Rechtstaat en integratie*. Utrecht: Joh Enschedé.

Gijsberts, M., & Dagevos, J. (2005). *De invloed van etnische concentratie op integratie en beelvorming*. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Hazeu, C., Boonstra, N., Jager-Vreugdenhil, M., & Winsemius, P. (2005). *Buurtinitiatieven en buurtbeleid in Nederland anno 2004*. Amsterdam: Pallas Publications.

Hendriks, F. (2003). *Multi-etnische bewonersparticipatie in de Schilderswijk; Schone intenties, teleurstellende ervaringen en wenkende perspectieven*. Tilburg: Universiteit van Tilburg, Sectie Bestuurskunde.

Inburgering en integratie van nieuwkomers. (sd). Opgehaald van www.rijksoverheid.nl:
<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/nieuw-in-nederland/inburgering-en-integratie-van-nieuwkomers>

Janse, A. (2011, Januari). *Tien jaar integrale wijkvernieuwing Eindhoven: De Bennekel*. Opgehaald van www.eindhoven.notudoc.nl: http://eindhoven.notudoc.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=163048/type=pdf/Bijlage_3__wijkvernieuwing_in_Eindhoven_Bennekel.pdf

Platform 31. (2007, Oktober). Opgehaald van www.platform31.nl:
[file:///C:/Users/Elmi%20van%20der%20Sanden/Downloads/52913~1%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Elmi%20van%20der%20Sanden/Downloads/52913~1%20(1).pdf)

Platform 31. (2009, Oktober). Opgehaald van www.platform31.nl:
<http://kennisbank.platform31.nl/pages/27704/Eindhoven-De-Bennekel.html>

Platform 31. (2008). *Eindhoven, De Bennekel*. Opgehaald van www.platform31.nl:
<http://kennisbank.platform31.nl/pages/27704/Eindhoven-De-Bennekel.html>

Reportage, W. (2011, 3 31). *De Bennekel: één buurt, vele gezichten*. Opgehaald van www.wplatform.nl: <http://www.wplatform.nl/content/de-bennekel-%C3%A9n-buurt-vele-gezichten>

Rijksoverheid. (2014). *Inburgering en integratie van nieuwkomers*. Opgehaald van www.rijksoverheid.nl: <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/nieuw-in-nederland/inburgering-en-integratie-van-nieuwkomers>

Stichtingblaarthem. (2012). *Buurtcontract 2012*. Opgehaald van www.stichtingblaarthem.nl:
http://www.stichtingblaarthem.nl/sites/default/files/2012%20Buurtcontract_Bennekel_Blaarthem_2012.pdf

van der Werf, S. (2002). *Allochtonen in de multiculturele samenleving*. Bussum: Uitgeverij Coutinho.

Veen, D. G. (2010). *Sociale samenhang: Participatie, Vertrouwen en Integratie*. Den Haag/Heerlen: Centraal Bureau voor de Statistiek.

Voortgangsrapportage wijkaanpak 2013. (2013, November). Opgehaald van www.rijksoverheid.nl:
<file:///C:/Users/Elmi%20van%20der%20Sanden/Downloads/voortgangsrapportage-wijkaanpak-2013-def-webversie.pdf>

Wij Eindhoven . (2014). Opgehaald van www.wijeindhoven.nl: <http://www.wijeindhoven.nl/Mijn-buurt/WIJteam-Gestel.htm>

Wijk ontwikkeling. (2008). Opgehaald van www.wijkinontwikkeling.nl: http://www.wijkinontwikkeling.nl/?page_id=66

Wilterdink, N., & Van Heerikhuizen, B. (2007). *Samenlevingen*. Groningen/Houten: Wolters-Noordhoff.